

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2023/1115**ze dne 31. května 2023****o dodávání na trh Unie a vývozu z Unie některých komodit a produktů spojených s odlesňováním a znehodnocováním lesů a o zrušení nařízení (EU) č. 995/2010****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Lesy mají širokou škálu ekologických, hospodářských a sociálních přínosů, mimo jiné v podobě dřevařských a jiných výrobků a ekologických služeb nezbytných pro člověka, neboť se v nich nachází většina suchozemské biologické rozmanitosti Země. Udržují ekosystémové funkce, pomáhají chránit klimatický systém, poskytují čisté ovzduší a hrají zásadní roli při čištění vod a půd, jakož i při zadržování vody a doplňování jejích zásob. Rozsáhlé lesní plochy slouží jako zdroj vláhy a pomáhají předcházet desertifikaci kontinentálních oblastí. Lesy navíc poskytují obživu a příjmy přibližně jedné třetině světové populace a jejich ničení má vážné důsledky pro živobytí nejzranitelnějších lidí, včetně původních obyvatel a místních komunit, které na lesních ekosystémech silně závisí. Kromě toho odlesňování a znehodnocování lesů redukuje naprosto nezbytné propady uhlíku. Odlesňování a znehodnocování lesů rovněž zvyšují pravděpodobnost kontaktu volně žijících zvířat s hospodářskými zvířaty a s lidmi, a tím i riziko šíření nových chorob a rizika nových epidemií a pandemií.
- (2) K odlesňování a znehodnocování lesů dochází znepokojivým tempem. Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) odhaduje, že v letech 1990 až 2020 na celém světě ubylo 420 milionů hektarů lesa, což znamená přibližně 10 % lesů zbývajících na světě a plochu větší než Evropská unie. Odlesňování a znehodnocování lesů jsou pak důležitými faktory globálního oteplování a úbytku biologické rozmanitosti – dvou největších ekologických problémů naší doby. Přesto svět nadále každoročně přichází o 10 milionů hektarů lesa. Na lesy má velký dopad rovněž změna klimatu, a má-li se v nadcházejících desetiletích zajistit adaptabilita a odolnost lesů, bude zapotřebí vyřešit mnoho výzev.
- (3) Odlesňování a znehodnocování lesů přispívají ke globální klimatické krizi mnoha způsoby. Především pak zvyšují emise skleníkových plynů prostřednictvím souvisejících lesních požárů, trvale odstraňují kapacity pro ukládání uhlíku, snižují odolnost dotčené oblasti vůči změně

klimatu a podstatně omezují její biologickou rozmanitost a odolnost vůči chorobám a škodlivým organismům. Odlesňování je samo o sobě odpovědné za 11 % emisí skleníkových plynů, jak uvádí zvláštní zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) o změně klimatu a půdě z roku 2019.

- (4) Klimatická krize v celosvětovém měřítku vyvolává úbytek biologické rozmanitosti, a ten naopak prohlubuje změnu klimatu, takže tyto jevy jsou neoddelitelně spjaty, jak potvrdily nedávné studie. Biologická rozmanitost a zdravé ekosystémy mají zásadní význam pro rozvoj odolný vůči změně klimatu. Hmyz, ptáci a savci působí jako opylovači a přenašeči semen a mohou přímo nebo nepřímo napomáhat efektivnějšímu ukládání uhlíku. Lesy rovněž zajišťují nepřetržité doplňování vodních zdrojů a předcházení obdobím sucha a jejich škodlivým dopadům na místní komunity, včetně původních obyvatel. Drastické omezení odlesňování a znehodnocování lesů a systematická obnova lesů a dalších ekosystémů představují jedinou a největší příležitost ke zmírnění změny klimatu na základě přírodních zdrojů.
- (5) Biologická rozmanitost je nezbytná pro odolnost ekosystémů a jejich služby na místní i globální úrovni. Více než polovina celosvětového hrubého domácího produktu závisí na přírodě a službách, které příroda poskytuje. Každé ze tří zásadních hospodářských odvětví – stavebnictví, zemědělství a výroba potravin a nápojů – je na přírodě vysoce závislé. Úbytek biologické rozmanitosti ohrožuje udržitelné vodní cykly a potravinové systémy, což znamená riziko pro potravinové zabezpečení a výživu. Více než 75 % druhů celosvětových potravinářských plodin závisí na opylování živočichy. I některá průmyslová odvětví se opírají o genetickou rozmanitost a ekosystémové služby jakožto kritické vstupy pro výrobu, zejména v případě léčivých přípravků, včetně antimikrobiálních látek.
- (6) Změna klimatu, úbytek biologické rozmanitosti a odlesňování jsou v celosvětovém měřítku nanejvýš závažnými problémy, které ovlivňují přežití lidstva a trvalé podmínky pro život na Zemi. Urychlení změny klimatu, úbytku biologické rozmanitosti a znehodnocování životního prostředí spolu s hmatatelnými příklady jejich ničivých dopadů na přírodu, životní podmínky člověka a místní ekonomiky vedly k uznání zelené transformace jako určujícího cíle naší doby a záležitosti genderové a mezigenerační rovnosti.
- (7) Obránci lidských práv v oblasti životního prostředí, kteří usilují o ochranu a prosazování lidských práv souvisejících s životním prostředím, včetně přístupu k čisté vodě, ovzduší a půdě, jsou často terčem pronásledování a smrtících útoků. Tyto útoky v neúměrné míře postihují původní obyvatele. Podle zpráv z roku 2020 byla činnost více než dvou třetin obětí těchto útoků zaměřena na ochranu světových lesů před odlesňováním a průmyslovým rozvojem.
- (8) Významnou hybnou silou odlesňování a znehodnocování lesů v celosvětovém měřítku je spotřeba v Unii. V posouzení dopadu tohoto nařízení se odhadovalo, že bez vhodného regulačního zásahu se spotřeba v Unii, jakož i produkce pouhých šesti komodit (skot, kakao, káva, palma olejná, sója a dřevo), zvýší tak, že do roku 2030 způsobí ročně odlesnění přibližně 248 000 hektarů plochy.
- (9) Pokud jde o stav lesů v Unii, ve zprávě State of Europe's Forests 2020 (Stav evropských lesů 2020) se uvádí, že mezi lety 1990 a 2020 rozloha lesů v Evropě vzrostla o 9 %, objem uhlíku uloženého v biomase se zvýšil o 50 % a dodávky dřeva vzrostly o 40 %. Původní a přirozeně se obnovující lesy jsou ohroženy mimo jiné intenzivním obhospodařováním a jejich jedinečná

biologická rozmanitost a strukturální rysy jsou ohroženy. Kromě toho Evropská agentura pro životní prostředí konstatovala, že méně než 5 % evropských lesních oblastí je v současnosti považováno za nenarušené nebo původní, zatímco 10 % evropských lesních oblastí bylo klasifikováno jako intenzivně obhospodařované. Lesní ekosystémy se musí vyrovnávat s četnými tlaky způsobenými změnou klimatu, které sahají od extrémních vzorců počasí až po škodlivé organismy a činnosti související s člověkem, jež negativně ovlivňují ekosystémy a stanoviště. Vážný dopad na celá stanoviště mohou mít v důsledku holosečí a odstraňování mrtvého dřeva zejména intenzivně obhospodařované stejnověkové lesy.

(10) V roce 2019 přijala Komise několik iniciativ k řešení globálních ekologických krizí, včetně konkrétních opatření týkajících se odlesňování. Ve svém sdělení ze dne 23. července 2019 s názvem „Posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů“ (dále jen „sdělení o posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů“) Komise určila jako prioritu snížení dopadu spotřeby v Unii na půdu a podpořila spotřebu produktů v Unii z dodavatelských řetězců bez odlesňování. Ve svém sdělení ze dne 11. prosince 2019 s názvem „Zelená dohoda pro Evropu“ Komise vytyčila novou strategii růstu, jejímž cílem je transformovat Unii ve spravedlivou a prosperující společnost s moderní a konkurenceschopnou ekonomikou efektivně využívající zdroje a vycházející z udržitelného volného obchodu založeného na pravidlech, která v roce 2050 nebude produkovat žádné emise skleníkových plynů, ve které bude hospodářský růst oddělen od využívání zdrojů a žádný člověk ani žádné místo nebudou opomenuti. Cílem uvedené strategie je chránit, zachovávat a posilovat přírodní kapitál Unie a chránit zdraví a blahobyt občanů a budoucích generací před environmentálními riziky a dopady. Zelená dohoda pro Evropu má také občanům a budoucím generacím zajistit mimo jiné čistý vzduch, čistou vodu, zdravou půdu a biologickou rozmanitost. Za tímto účelem sdělení Komise ze dne 20. května 2020 o strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 – Navrácení přírody do našeho života (dále jen „Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030“), sdělení Komise ze dne 20. května 2020 o strategii „Od zemědělce ke spotřebiteli“ pro spravedlivé, zdravé a ekologické potravinové systémy (dále jen „strategie „Od zemědělce ke spotřebiteli““), sdělení Komise ze dne 16. července 2021 o nové lesní strategii EU do roku 2030, sdělení Komise ze dne 12. května 2021 o Cestě ke zdravé planetě pro všechny a další relevantní strategie, jako je sdělení Komise z dne 30. června 2021 o dlouhodobé vizi pro venkovské oblasti EU – na cestě k posílenému, propojenému, odolnému a prosperujícímu venkovu do roku 2040, vypracované v rámci Zelené dohody pro Evropu, dále upozorňují na význam opatření pro ochranu a odolnost lesů. Zejména Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 si klade za cíl chránit přírodu a zvrátit degradaci ekosystémů. A konečně sdělení Komise ze dne 11. října 2018 o udržitelném biohospodářství pro Evropu: posílení vazby mezi hospodářstvím, společností a životním prostředím posiluje ochranu životního prostředí a ekosystémů a zároveň řeší rostoucí poptávku po potravinách, krmivech, energii, materiálech a produktech hledáním nových metod výroby a spotřeby.

(11) Členské státy opakovaně vyjádřily své obavy týkající se přetrvávajícího odlesňování a znehodnocování lesů. Zdůraznily, že vzhledem k tomu, že současné politiky a opatření na celosvětové úrovni v oblasti ochrany, obnovy a udržitelného hospodaření v lesích nepostačují k zastavení odlesňování, znehodnocování lesů a úbytku biologické rozmanitosti, je zapotřebí posílené opatření Unie, jehož cílem je přispět účinněji k dosažení cílů udržitelného rozvoje v rámci Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 (dále jen „cíle udržitelného rozvoje“), kterou

v roce 2015 přijaly všechny členské státy Organizace spojených národů (OSN). Rada konkrétně podpořila oznámení Komise obsažené v jejím sdělení o posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů, že Komise posoudí další regulační a neregulační opatření a předloží k nim návrhy. Unie a členské státy rovněž podpořily Desetiletí opatření OSN pro cíle udržitelného rozvoje, Desetiletí OSN pro obnovu ekosystémů a Desetiletí OSN pro rodinné zemědělství.

- (12) Evropský parlament zdůraznil, že pokračující ničení, znehodnocování a přeměna světových lesů a přírodních ekosystémů, jakož i porušování lidských práv jsou do značné míry spojeny s rozšiřováním zemědělské produkce – zejména s přeměnou lesů na zemědělskou půdu určenou k produkci řady vysoce žádaných komodit a produktů. Dne 22. října 2020 Evropský parlament přijal usnesení v souladu s článkem 225 Smlouvy o fungování Evropské unie, v němž Komisi požádal, aby na základě čl. 192 odst. 1 uvedené smlouvy předložila návrh „právního rámce EU pro zastavení a odvrácení globálního odlesňování na úrovni EU“ založeného na povinné náležité péči.
- (13) Boj proti odlesňování a znehodnocování lesů tvoří důležitou součást souboru opatření nutných ke snížení emisí skleníkových plynů a ke splnění závazků Unie v rámci Zelené dohody pro Evropu, jakož i Pařížské dohody přijaté v rámci Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu ⁽³⁾ (dále jen „Pařížská dohoda“) a 8. akčního programu pro životní prostředí, který byl přijat rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591 ⁽⁴⁾, a právně závazného závazku podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ⁽⁵⁾ dosáhnout nejpozději do roku 2050 klimatické neutrality a do roku 2030 snížit emise skleníkových plynů alespoň o 55 % ve srovnání s úrovní z roku 1990.
- (14) Boj proti odlesňování a znehodnocování lesů tvoří rovněž důležitou součást souboru opatření potřebných k boji proti úbytku biologické rozmanitosti a ke splnění závazků Unie v rámci Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti ⁽⁶⁾, Zelené dohody pro Evropu, Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 a souvisejících cílů Unie v oblasti obnovy přírody.
- (15) Původní lesy jsou jedinečné a nenahraditelné. Lesní plantáže a vysazené lesy mají ve srovnání s původními a přirozeně se obnovujícími lesy odlišné složení z hlediska biologické rozmanitosti a poskytují odlišné ekosystémové služby.
- (16) Rozšiřování zemědělství způsobuje téměř 90 % celosvětového odlesňování, přičemž více než polovina úbytku lesů je způsobena přeměnou lesa na ornou půdu, zatímco na pastvu dobytka připadá téměř 40 % úbytku lesů.
- (17) K odlesňování a znehodnocování lesů může přispívat produkce krmiv pro hospodářská zvířata. Řešit výzvy v oblasti životního prostředí a klimatu a předcházet odlesňování a znehodnocování lesů na celém světě je možno podporou alternativních a udržitelných zemědělských postupů. Tlak na půdu a zdroje lze snížit pobídkami umožňujícími osvojit si vyváženější, zdravější a výživnější stravování a udržitelnější životní styl.
- (18) V letech 1990 až 2008 Unie dovezla a spotřebovala jednu třetinu celosvětově obchodovaných zemědělských produktů spojených s odlesňováním. V uvedeném období na spotřebu v Unii připadalo 10 % celosvětového odlesňování spojeného s výrobou zboží nebo poskytováním služeb. Přestože relativní podíl spotřeby Unie klesá, její spotřeba je neúměrně velkým faktorem způsobujícím odlesňování. Unie by proto měla přijmout opatření k minimalizaci celosvětového odlesňování a znehodnocování lesů vyvolaného spotřebou určitých komodit

a produktů v rámci Unie, a tím usilovat o snížení svého příspěvku k emisím skleníkových plynů a celosvětovému úbytku biologické rozmanitosti, jakož i podpořit udržitelné modely produkce a spotřeby v Unii a na celém světě. Aby měla co největší dopad, měla by se politika Unie zaměřit na ovlivňování celosvětového trhu, nikoli pouze na dodavatelské řetězce Unie. V tomto ohledu mají zásadní význam partnerství a účinná mezinárodní spolupráce, včetně dohod o volném obchodu, s producenty a spotřebitelskými zeměmi.

- (19) Unie je odhodlána v celosvětovém měřítku prosazovat a provádět ambiciózní politiky v oblasti životního prostředí a klimatu v souladu s Listinou základních práv Evropské unie, zejména s jejím článkem 37, který stanoví, že vysoká úroveň ochrany životního prostředí a zvyšování jeho kvality mají být začleněny do politik Unie a zajištěny v souladu se zásadou udržitelného rozvoje. Jako součást vnějšího rozměru Zelené dohody pro Evropu by měla opatření podle tohoto nařízení zohledňovat význam stávajících celosvětových dohod, závazků a rámců, které přispívají ke snížení odlesňování a znehodnocování lesů, jako jsou strategický plán OSN pro lesy na období 2017–2030 a jeho globální cíle pro lesy, Rámcová úmluva OSN o změně klimatu (UNFCCC) a Pařížská dohoda, Úmluva OSN o biologické rozmanitosti a její globální rámec pro biologickou rozmanitost po roce 2020, celosvětový strategický plán pro biologickou rozmanitost na období 2011–2020 a jeho cíle z Aiči v oblasti biologické rozmanitosti a Úmluva OSN o boji proti desertifikaci, jakož i mnohostranný rámec na podporu řešení základních příčin odlesňování a znehodnocování lesů, jako jsou cíle udržitelného rozvoje a Deklarace OSN o právech původních obyvatel.
- (20) Nezbytnou součástí cílů udržitelného rozvoje je zastavení odlesňování a obnova znehodnocených lesů. Toto nařízení by mělo přispět zejména ke splnění cílů týkajících se života na souši (cíl č. 15), klimatických opatření (cíl č. 13), odpovědné spotřeby a výroby (cíl č. 12), vymýcení hladu (cíl č. 2) a zdraví a kvality života (cíl č. 3). Relevantní dílčí cíl č. 15.2, kterým je do roku 2020 zastavit odlesňování, nebyl splněn, což zdůrazňuje naléhavost přijetí ambiciózních a účinných opatření.
- (21) Toto nařízení by mělo reagovat také na Newyorskou deklaraci o lesích, což je právně nezávazná politická deklarace, která podporuje celosvětový harmonogram pro snížení přirozeného úbytku lesů na polovinu do roku 2020 a pro úsilí o jeho ukončení do roku 2030. Deklaraci podpořily desítky vlád, mnoho největších světových společností a vlivné organizace občanské společnosti a původních obyvatel. Soukromý sektor v ní byl rovněž vyzván, aby nejpozději do roku 2020 splnil cíl odstranit odlesňování z produkce zemědělských komodit, jako jsou palmový olej, sója, papír a výrobky z hovézího masa, kterého se nepodařilo dosáhnout. Nařízení by navíc mělo přispět ke strategickému plánu OSN pro lesy na období 2017–2030, jehož globálním cílem č. 1 v oblasti lesů je zvrátit celosvětový úbytek lesních porostů prostřednictvím udržitelného obhospodařování lesů, včetně ochrany, obnovy, zalesňování a opětovného zalesňování, zintenzivnit snahu o předcházení znehodnocování lesů a přispět k celosvětové snaze o řízení změny klimatu.
- (22) Toto nařízení by mělo reagovat také na deklaraci světových vedoucích představitelů o lesích a využívání půdy z Glasgow, vydanou na konferenci OSN o změně klimatu v listopadu roku 2021, v níž se uznává, že „ke splnění našich cílů v oblasti využívání půdy, klimatu, biologické rozmanitosti a udržitelného rozvoje na globální i vnitrostátní úrovni budou zapotřebí další transformační opatření v propojených oblastech udržitelné výroby a spotřeby; rozvoje infrastruktury; obchodu, financí a investic a podpory pro drobné zemědělce, původní obyvatele

a místní komunity“. Signatáři se zavázali, že budou společně usilovat o to, aby byl do roku 2030 zastaven a zvrácen úbytek lesů a znehodnocování půdy, a zdůraznili, že zesílí své společné úsilí o usnadnění politik v oblasti obchodu a rozvoje na mezinárodní i domácí úrovni, které podpoří udržitelný rozvoj a udržitelnou produkci a spotřebu komodit a které přinesou zemím vzájemný prospěch.

- (23) Jako člen Světové obchodní organizace se Unie zavázala prosazovat celosvětový, na pravidlech založený, otevřený, transparentní, předvídatelný, inkluzivní, nediskriminační a spravedlivý mnohostranný obchodní systém v jejím rámci, jakož i otevřenou, udržitelnou a sebevědomou obchodní politiku. Oblast působnosti tohoto nařízení by proto měla zahrnout komodity produkované a produkty vyráběné v Unii, jakož i komodity a produkty dovážené do Unie.
- (24) Výzvy, kterým svět čelí v souvislosti se změnou klimatu a úbytkem biologické rozmanitosti, lze řešit pouze globálními opatřeními. Unie by měla být silným globálním aktérem, který půjde příkladem a zároveň se ujme vedení v mezinárodní spolupráci s cílem vytvořit otevřený a spravedlivý mnohostranný systém, v němž bude udržitelný obchod fungovat jako jeden z klíčových faktorů umožňujících zelenou transformaci za účelem boje proti změně klimatu i zvrácení úbytku biologické rozmanitosti.
- (25) Toto nařízení také navazuje na sdělení Komise ze dne 22. června 2022 s názvem „Síla obchodních partnerství: společně za zelený a spravedlivý hospodářský růst“ a na sdělení Komise ze dne 18. února 2021 s názvem „Přezkum obchodní politiky – Otevřená, udržitelná a sebevědomá obchodní politika“, v nichž bylo uvedeno, že v souvislosti s novými vnitřními a vnějšími výzvami, a zejména s novým, udržitelnějším modelem růstu, jak jej definuje Zelená dohoda pro Evropu, a evropská digitální strategie, obsažená ve sdělení Komise ze dne 19. února 2020 s názvem „Formování digitální budoucnosti Evropy“, potřebuje Unie novou strategii obchodní politiky, která bude podporovat dosažení jejích cílů v oblasti vnitřní a vnější politiky a prosazovat větší udržitelnost v souladu s jejím závazkem plně provádět cíle udržitelného rozvoje. Je třeba, aby obchodní politika zcela plnila svou úlohu při oživení Unie po pandemii COVID-19 a při zelené a digitální transformaci ekonomiky a budování odolnější Unie ve světě.
- (26) V souladu se svým sdělením ze dne 22. června 2022 s názvem „Síla obchodních partnerství: společně za zelený a spravedlivý hospodářský růst“ Komise zintenzivňuje spolupráci s obchodními partnery s cílem podpořit dodržování souladu s mezinárodními pracovními a environmentálními normami. Uvedené sdělení předpokládá robustní kapitoly týkající se udržitelného rozvoje obsahující ustanovení o odlesňování a znehodnocování lesů. Plnění cílů tohoto nařízení bude doplněno zajišťováním toho, aby byly prosazovány stávající a uzavírány nové obchodní dohody obsahující takové kapitoly.
- (27) Toto nařízení by mělo doplnit další opatření navržená ve sdělení o posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů, a to zejména spolupráce s producenty zeměmi a podpora těmto zemím při řešení základních příčin odlesňování, jako je nedostatečná správa, neúčinné prosazování práva a korupce, a posílení mezinárodní spolupráce s hlavními spotřebitelskými zeměmi, mimo jiné podporou obchodu s produkty, které nezpůsobují odlesňování, a přijímání obdobných opatření s cílem zamezit tomu, aby byly v těchto zemích uváděny na trh produkty pocházející z dodavatelských řetězců spojených s odlesňováním a znehodnocováním lesů.

- (28) Toto nařízení by mělo zohledňovat zásadu soudržnosti politik ve prospěch rozvoje a sloužit k podpoře a usnadňování spolupráce s rozvojovými zeměmi, zejména s nejméně rozvinutými zeměmi, mimo jiné i poskytováním technické a finanční pomoci tam, kde to bude možné a relevantní.
- (29) V koordinaci s členskými státy by Komise měla nadále spolupracovat s producentními zeměmi a obecněji s mezinárodními organizacemi a orgány, jakož i s relevantními zúčastněnými stranami působícími v daném místě, a to prostřednictvím mnohostranných dialogů. Měla by posilovat svou podporu a pobídky, pokud jde o ochranu lesů a přechod k produkci nezpůsobující odlesňování, uznání a posílení úlohy a práv původních obyvatel, místních komunit, drobných zemědělců a mikropodniků a malých a středních podniků (dále jen „malé a střední podniky“), zlepšení správy a držby půdy, posílení prosazování práva a prosazování udržitelného obhospodařování lesů, a to s důrazem na lesnické postupy bližší přírodě, které budou vycházet z vědecky podložených ukazatelů a prahových hodnot, ekoturistiku, zemědělství odolné vůči změně klimatu, diverzifikaci, agroekologii a agrolesnictví. Při těchto činnostech by Komise měla plně uznávat úlohu a práva původních obyvatel a místních komunit při ochraně lesů a brát při tom ohled na zásadu svobodného, předběžného a informovaného souhlasu. Unie a členské státy by měly na základě zkušeností a poznatků získaných v rámci stávajících iniciativ usilovat o navázání partnerství s producentními zeměmi, které o to požádají, a řešit globální výzvy a zároveň uspokojovat místní potřeby a věnovat pozornost problémům, kterým čelí drobní zemědělci, v souladu se sdělením o posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů. Partnerský přístup by měl producentním zemím a jejich částem pomoci při ochraně, obnově a udržitelném využívání lesů, a tím přispět k dosažení cíle tohoto nařízení, kterým je omezit odlesňování a znehodnocování lesů, a to i využíváním digitálních technologií a geoprostorových informací a budováním kapacit.
- (30) Hospodářské subjekty a obchodníci by měli být vázáni povinnostmi vyplývajícími z tohoto nařízení bez ohledu na to, zda se dodání na trh uskutečňuje tradičními nebo on-line prostředky. Toto nařízení by proto mělo zajistit, aby v každém dodavatelském řetězci existoval hospodářský subjekt ve smyslu tohoto nařízení, který je usazen v Unii a může nést odpovědnost v případě nesplnění povinností podle tohoto nařízení. Komise a členské státy by měly provádění tohoto nařízení sledovat a určit, zda bude digitální a technologický vývoj v budoucnu vyžadovat další specifikace nebo případně iniciativy.
- (31) Dalším důležitým opatřením oznámeným ve sdělení o posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů je zřízení střediska EU pro sledování odlesňování, znehodnocování lesů, změn světového lesního porostu a s nimi spojených faktorů (dále jen „středisko EU“), jehož činnost Komise zahájila za účelem lepšího sledování změn světového lesního porostu a souvisejících faktorů. Středisko EU by na základě stávajících monitorovacích nástrojů, včetně produktů programu Copernicus a dalších veřejně či soukromě dostupných zdrojů, mělo usnadnit veřejným subjektům, spotřebitelům a podnikům přístup k informacím o dodavatelských řetězcích a poskytnout snadno srozumitelné údaje a informace spojující odlesňování, znehodnocování lesů a změny světového lesního porostu s poptávkou Unie po komoditách a produktech a s unijním obchodem s nimi. Středisko EU by tak mělo podporovat provádění tohoto nařízení poskytováním vědeckých důkazů o celosvětovém odlesňování a znehodnocování lesů a souvisejícím obchodu. Středisko EU by mělo poskytovat mapy

krajinného pokryvu, včetně časových řad od rozhodného dne stanoveného v tomto nařízení, a škálu tříd umožňujících zkoumat skladbu krajiny. Mělo by se podílet na vývoji systému včasného varování kombinujícího výzkumné a monitorovací kapacity. Pokud jde o toto nařízení, cílem systému včasného varování by mělo být, pokud to bude technicky proveditelné, stát se součástí platformy, která může příslušným orgánům, hospodářským subjektům, obchodníkům a dalším relevantním zúčastněným stranám poskytovat pomoc a zajišťovat průběžné monitorování a včasná oznámení o činnosti, která může způsobovat odlesňování nebo znehodnocování lesů. Tato platforma by měla začít fungovat co nejdříve. Středisko EU by mělo spolupracovat s příslušnými orgány, relevantními mezinárodními organizacemi a subjekty, výzkumnými ústavy, nevládními organizacemi, hospodářskými subjekty, obchodníky, třetími zeměmi a dalšími relevantními zúčastněnými stranami.

- (32) Stávající právní rámec Unie se zaměřuje na řešení nezákonné těžby dřeva a souvisejícího obchodu a nezabývá se přímo odlesňováním. Tento rámec tvoří nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010 ⁽⁷⁾ a nařízení Rady (ES) č. 2173/2005 ⁽⁸⁾. Obě nařízení byla zhodnocena v rámci kontroly účelnosti, která zjistila, že ačkoli tyto předpisy mají pozitivní dopad na správu lesů, nebylo dosaženo cílů obou nařízení, totiž omezit nezákonnou těžbu dřeva a související obchod a snížit spotřebu nezákonně vytěženého dřeva v Unii, což vedlo k závěru, že zaměřit se pouze na zákonnost těženého dřeva ke splnění stanovených cílů nestačí.
- (33) Dostupné zprávy potvrzují, že značná část probíhajícího odlesňování je podle právních předpisů země produkce zákonná. Zpráva Iniciativy pro politiku, obchod a finance v oblasti lesnictví z května roku 2021 odhaduje, že v letech 2013 až 2019 bylo přibližně 30 % odlesňování za účelem komerčního zemědělství v tropických zemích v souladu se zákonem. Údaje, které jsou k dispozici, se zpravidla zaměřují na země se slabou správou věcí veřejných – celosvětový podíl nezákonného odlesňování by mohl být nižší, existují však jasné údaje, které naznačují, že nezohlednění odlesňování, které je v zemi produkce zákonné, narušuje účinnost politických opatření.
- (34) Posouzení dopadů možných politických opatření týkajících se řešení odlesňování a znehodnocování lesů vyvolaného Unii, závěry Rady ze dne 16. prosince 2019 a usnesení Evropského parlamentu ze dne 22. října 2020 jasně konstatují potřebu stanovit odlesňování a znehodnocování lesů jakožto určující kritéria pro budoucí opatření Unie. Pokud by se kladl důraz pouze na zákonnost, mohlo by to s sebou nést riziko snížení standardů ochrany životního prostředí za účelem získání přístupu na trh. Nový právní rámec Unie by se proto měl zaměřit na zákonnost i na otázku toho, zda produkce relevantních komodit a výroba relevantních produktů nezpůsobuje odlesňování.
- (35) Definice výrazu „nezpůsobující odlesňování“ by měla být dostatečně široká, aby zahrnovala odlesňování i znehodnocování lesů, měla by poskytovat právní jasnost a měla by být měřitelná na základě kvantitativních, objektivních a mezinárodně uznávaných údajů.
- (36) Pro účely tohoto nařízení by měl být výraz „zemědělské využití“ definován jako využívání půdy pro účely zemědělství. Komise by měla vypracovat pokyny vyjasňující výklad této definice, zejména pokud jde o přeměnu lesa na nelesní půdu, jejímž účelem není zemědělské využití.

- (37) V souladu s definicemi FAO by agrolesnické systémy, včetně případů, kdy jsou plodiny pěstovány pod stromovým zápojem, jakož i agrisilvikurní, silvopastorální a agrosilvopastorální systémy neměly být považovány za lesy, ale za zemědělské využití.
- (38) Nařízení by se mělo vztahovat na ty komodity, jejichž spotřeba v Unii je nejrelevantnější z hlediska faktorů způsobujících globální odlesňování a znehodnocování lesů a u nichž by intervence formou politiky Unie mohla zajistit nejvyšší přínosy na jednotku hodnoty obchodu. V rámci studie na podporu posouzení dopadů tohoto nařízení byl proveden rozsáhlý přezkum relevantní vědecké literatury, totiž primárních zdrojů, které odhadují dopad spotřeby Unie na celosvětové odlesňování a spojují tuto environmentální stopu s konkrétními komoditami, jenž byl podroben křížové kontrole prostřednictvím rozsáhlých konzultací se zúčastněnými stranami. Tento proces přinesl první seznam osmi komodit. Dřevo bylo do oblasti působnosti zahrnuto přímo, neboť se na ně již vztahovalo nařízení (EU) č. 995/2010. Podle nedávné výzkumné zprávy ⁽⁹⁾ použité pro analýzu efektivnosti představuje z celkového počtu osmi komodit analyzovaných v uvedené výzkumné zprávě největší podíl na odlesňování vyvolaném Unií sedm komodit: palma olejná (34,0 %), sója (32,8 %), dřevo (8,6 %), kakao (7,5 %), káva (7,0 %), skot (5,0 %) a kaučuk (3,4 %).
- (39) Má-li toto nařízení dosáhnout svých cílů, je důležité zajistit, aby krmiva, která se používají pro hospodářská zvířata spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, nevedla k odlesňování. Hospodářské subjekty, které uvádějí na trh nebo vyvázejí relevantní produkty, jež obsahují skot nebo byly vyrobeny za použití skotu, který byl krměn relevantními produkty, jež obsahují jiné relevantní komodity či relevantní produkty nebo byly vyrobeny za jejich použití, by proto měly v rámci svého systému náležité péče zajistit, aby krmiva nezpůsobovala odlesňování. V takovém případě by se požadavky tohoto nařízení týkající se geolokalizace měly omezit na odkaz na zeměpisnou polohu každého ze zařízení, kde byl skot chován, a u krmiva samotného by žádné informace o geolokalizaci požadovány být neměly. Pokud příslušný orgán obdrží nebo se dozví relevantní informace, a to i na základě opodstatněných obav vyjádřených třetími stranami, že by mohlo existovat riziko, že dané krmivo není v souladu s tímto nařízením, měl by si o něm neprodleně vyžádat podrobné informace. Pokud byla u daného krmiva vykonána náležitá péče již na předchozím stupni dodavatelského řetězce, měly by hospodářské subjekty jako důkaz použít relevantní faktury, referenční čísla příslušných prohlášení o náležité péči nebo jakékoli jiné relevantní doklady o tom, že dané krmivo nezpůsobuje odlesňování, a mohlo by se od těchto subjektů vyžadovat, aby tyto důkazy na požádání zpřístupnily příslušným orgánům. Tyto důkazy by měly pokrývat celou délku života hospodářských zvířat, ne však déle než pět let.
- (40) S ohledem na to, že je třeba podpořit využívání recyklovaných relevantních komodit a relevantních produktů a že zahrnutím těchto komodit a produktů do oblasti působnosti tohoto nařízení by došlo k neúměrnému zatížení hospodářských subjektů, měly by být použité komodity a produkty, které již ukončily svůj životní cyklus a byly by jinak odstraněny jako odpad, ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽¹⁰⁾ vyňaty z oblasti působnosti tohoto nařízení. To by se však nemělo vztahovat na některé vedlejší produkty výroby.
- (41) Toto nařízení by mělo stanovit povinnosti týkající se relevantních komodit a relevantních produktů s cílem účinně bojovat proti odlesňování a znehodnocování lesů a podporovat

dodavatelské řetězce nezpůsobující odlesňování, s přihlédnutím k ochraně lidských práv a práv původních obyvatel a místních komunit v Unii i ve třetích zemích.

- (42) Při posuzování rizika nesouladu relevantních komodit a relevantních produktů, které jsou určeny k uvedení na trh nebo k vývozu, by mělo být zohledněno porušování lidských práv spojené s odlesňováním nebo znehodnocováním lesů, včetně práv původních obyvatel, místních komunit a držitelů zvykových vlastnických práv.
- (43) Mnoho mezinárodních organizací a subjektů, například FAO, Mezivládní panel pro změnu klimatu, Program OSN pro životní prostředí a Mezinárodní unie pro ochranu přírody, vyvíjelo činnost v oblasti odlesňování a znehodnocování lesů a byly v ní i uzavřeny mezinárodní smlouvy, například Pařížská dohoda a Úmluva OSN o biologické rozmanitosti, a definice v tomto nařízení z této práce vycházejí.
- (44) Je nezbytné, aby se toto nařízení zabývalo rovněž otázkou znehodnocování lesů. Definice „znehodnocování lesů“ by měla vycházet z mezinárodně dohodnutých pojmů a měla by zajistit, aby hospodářské subjekty a příslušné orgány mohly snadno plnit související povinnosti. Tyto povinnosti by měly být funkčně měřitelné a ověřitelné, jakož i jasné a jednoznačné, tak aby poskytovaly právní jistotu. V této souvislosti by se toto nařízení mělo zaměřit na klíčové prvky znehodnocování lesů, které jsou měřitelné a ověřitelné a které jsou obzvláště důležité pro to, aby se zabránilo dopadům na životní prostředí, na základě nejnovějších vědeckých údajů. Za tímto účelem by definice znehodnocování lesů měla vycházet z mezinárodně dohodnutých pojmů, které definuje FAO. Měla by být přezkoumávána v souladu s tímto nařízením s cílem posoudit, zda by měla být rozšířena tak, aby zahrnovala širší škálu faktorů způsobujících znehodnocování lesů a lesních ekosystémů na celém světě, za účelem další podpory plnění environmentálních cílů tohoto nařízení, přičemž je třeba přihlídnout k pokroku dosaženému v mezinárodních jednáních o této záležitosti, jakož i k rozmanitosti lesních ekosystémů a postupů v oblasti lesnictví po celém světě. Tento přezkum by měl být prováděn na základě hloubkové analýzy v úzké spolupráci s členskými státy a po konzultaci s relevantními zúčastněnými stranami, mezinárodními organizacemi a subjekty a vědeckou obcí.
- (45) Toto nařízení by mělo zajistit náležitou rovnováhu mezi ochranou legitimních očekávání hospodářských subjektů a obchodníků, kteří uvádějí na trh relevantní komodity a relevantní produkty nebo je vyvážejí, při minimalizaci náhlého narušení dodavatelských řetězců na jedné straně a základním právem na ochranu životního prostředí, jak je stanoveno v článku 37 Listiny základních práv Evropské unie, na straně druhé. Za tímto účelem by měl být stanoven rozhodný den, který poskytne základ pro hodnocení toho, zda byla dotčená půda vystavena odlesňování nebo znehodnocování lesů, tak, aby žádné komodity a produkty spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení nemohly být uvedeny na trh nebo vyvezeny, pokud byly vyprodukovány a vyrobeny na půdě, kde po uvedeném dni došlo k odlesňování nebo znehodnocování lesů.
- (46) Rozhodný den by měl odpovídat stávajícím mezinárodním závazkům stanoveným v cílech udržitelného rozvoje a v Newyorské deklaraci o lesích, které usilují o zastavení odlesňování, obnovu znehodnocených lesů a podstatné zvýšení zalesňování a opětovného zalesňování na celém světě do roku 2020, a proto by měl být stanoven na 31. prosince 2020. Tento den je rovněž v souladu s oznámením záměru Komise bojovat proti odlesňování, učiněném ve sdělení o posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů, v Zelené dohodě pro Evropu, ve

Strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030 a ve strategii „Od zemědělece ke spotřebiteli“. V souladu se zásadou předběžné opatrnosti rozhodný den uvedený v návrhu Komise na toto nařízení předchází dni vstupu tohoto nařízení v platnost. Byl zvolen s cílem předejít očekávanému urychlení činností vedoucích k odlesňování a znehodnocování lesů v době mezi oznámením tohoto dne v návrhu Komise a dnem vstupu tohoto nařízení v platnost. Toto nařízení by mělo uznat sledovaný environmentální cíl a potvrdit navržený rozhodný den, aby se zajistilo, že producentům a hospodářským subjektům, kteří během jednání o tomto nařízení způsobovali odlesňování a znehodnocování lesů, nebude povoleno uvést dotčené relevantní komodity a relevantní produkty na trh ani je vyvézt.

- (47) Omezení týkající se výkonu základních práv a ochrany legitimních očekávání hospodářských subjektů a obchodníků vyplývajících z volby rozhodného dne by měla být přiměřená a nezbytně nutná pro sledování cíle obecného zájmu spočívajícího v ochraně životního prostředí. Aby přispělo k dosažení tohoto cíle, nemělo by se toto nařízení vztahovat na relevantní komodity vyprodukované a relevantní produkty vyrobené přede dnem jeho vstupu v platnost. Odložené uplatňování ustanovení tohoto nařízení upravujících povinnosti hospodářských subjektů a obchodníků, kteří hodlají uvést relevantní komodity a relevantní produkty na trh nebo je vyvézt, jim rovněž poskytuje přiměřenou dobu na to, aby se přizpůsobili novým požadavkům tohoto nařízení.
- (48) S cílem posílit příspěvek Unie k zastavení odlesňování a znehodnocování lesů a zajistit, aby relevantní produkty z dodavatelských řetězců souvisejících s odlesňováním a znehodnocováním lesů nebyly uváděny na trh ani vyváženy, měly by být relevantní produkty uváděny nebo dodávány na trh nebo vyváženy, pouze pokud nezpůsobují odlesňování a byly vyrobeny v souladu s příslušnými právními předpisy země produkce. K potvrzení toho, že tato podmínka je splněna, by k uvedeným komoditám a produktům mělo být vždy připojeno prohlášení o náležité péči.
- (49) Na základě systémového přístupu by hospodářské subjekty měly přijmout vhodná opatření s cílem zajistit, aby relevantní produkty, které hodlají uvést na trh, splňují požadavky tohoto nařízení týkající se původu nezpůsobujícího odlesňování a zákonnosti. Za tímto účelem by hospodářské subjekty měly zavést a uplatňovat systémy náležité péče. Ty by měly zahrnovat tři prvky, totiž požadavky na informace, posouzení rizik a opatření ke zmírnění rizik, doplněné o oznamovací povinnosti. Systémy náležité péče by měly být navrženy tak, aby poskytovaly přístup k informacím o zdrojích a dodavatelích komodit a produktů uváděných na trh, včetně informací, které prokazují, že nedošlo k odlesňování ani znehodnocování lesů a že byly splněny požadavky na zákonnost, mimo jiné na základě identifikace země produkce nebo jejích částí, včetně geolokačních souřadnic příslušných pozemků. Tyto geolokační souřadnice, které vycházejí z určení času, polohy nebo pozorování Země, by mohly využívat družicová data a služby poskytované v rámci kosmického programu Unie (EGNOS/Galileo a Copernicus). Na základě těchto informací by hospodářské subjekty měly provádět posouzení rizik. Pokud je zjištěno riziko, měly by je hospodářské subjekty zmírnit, aby dosáhly žádného nebo jen zanedbatelného rizika. Hospodářský subjekt by měl smět uvést relevantní produkty na trh nebo je vyvézt, pouze pokud po vykonání náležité péče dospěje k závěru, že neexistuje žádné nebo existuje jen zanedbatelné riziko, že relevantní produkty nejsou v souladu s tímto nařízením.

- (50) Při získávání produktů by mělo být vyvinuto přiměřené úsilí o zajištění toho, aby byla producentům, zejména drobným zemědělcům, zaplacená spravedlivá cena umožňující vydělávat důstojný příjem a účinně řešit chudobu, která je jednou ze základních příčin odlesňování.
- (51) Hospodářské subjekty by měly formálně převzít odpovědnost za soulad relevantních produktů, které hodlají uvést na trh nebo vyvézt, s předpisy tím, že zpřístupní prohlášení o náležité péči. Toto nařízení by mělo stanovit vzor takových prohlášení. Předpokládá se, že prohlášení o náležité péči usnadní příslušným orgánům a soudům prosazování tohoto nařízení a zvýší jeho dodržování hospodářskými subjekty.
- (52) Aby bylo možné uznat osvědčené postupy, mohly by být v rámci postupu posouzení rizik použity certifikace nebo jiné režimy ověřování třetí stranou třetí stranou. Ty by však neměly nahrazovat odpovědnost hospodářského subjektu, pokud jde o náležitou péči.
- (53) Obchodníci by měli nést odpovědnost za shromažďování a uchovávání informací pro zajištění transparentnosti dodavatelského řetězce relevantních produktů, které dodávají na trh. Obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, mají významný vliv na dodavatelské řetězce a hrají důležitou roli při zajišťování toho, aby dodavatelské řetězce nezpůsobovaly odlesňování. Měli by proto mít stejné povinnosti jako hospodářské subjekty, odpovídat za soulad relevantních produktů s tímto nařízením a před dodáním relevantních produktů na trh zajistit, aby vykonali náležitou péči v souladu s tímto nařízením a dospěli k závěru, že neexistuje žádné riziko nebo existuje pouze zanedbatelné riziko, že relevantní produkty nejsou v souladu s tímto nařízením.
- (54) S cílem podpořit transparentnost a usnadnit prosazování by měly hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, včetně mikropodniků, ani fyzickými osobami, každoročně podávat veřejné zprávy o svém systému náležité péče, včetně kroků přijatých k plnění svých povinností.
- (55) Hospodářské subjekty by měly mít možnost obdržet od zainteresovaných stran vyjádření opodstatněných obav, a to i elektronickými prostředky, a měly by všechna obdržená vyjádření opodstatněných obav důkladně prošetřit.
- (56) Jiné právní akty Unie, které stanoví požadavky na náležitou péči v hodnotovém řetězci, pokud jde o nepříznivé dopady na lidská práva nebo životní prostředí, by se měly použít, pokud v tomto nařízení nejsou obsažena zvláštní ustanovení se stejným cílem, povahou a účinkem, která mohou být upravena s ohledem na budoucí změny právních aktů Unie. Existence tohoto nařízení by neměla vylučovat použití jiných právních aktů Unie, které stanoví požadavky na náležitou péči v hodnotovém řetězci. Pokud takové jiné právní akty Unie obsahují konkrétnější ustanovení nebo doplňují ustanovení tohoto nařízení o další požadavky, měla by se taková ustanovení použít ve spojení s tímto nařízením. Kromě toho, pokud toto nařízení obsahuje konkrétnější ustanovení, neměla by být vykládána způsobem, který narušuje účinné uplatňování jiných právních aktů Unie týkajících se náležité péče nebo dosažení jejich obecného cíle. Komise by měla mít možnost vydat jasné a snadno srozumitelné pokyny ohledně toho, jak mají hospodářské subjekty a obchodníci, zejména malé a střední podniky, dodržovat toto nařízení.
- (57) Respektování práv původních obyvatel k lesům a zásady svobodného, předběžného a informovaného souhlasu, včetně toho, jak jsou stanoveny v Deklaraci OSN o právech

původních obyvatel, přispívá k ochraně biologické rozmanitosti, zmírňování změny klimatu a řešení souvisejících problémů veřejného zájmu. Původní obyvatelé mají tradiční znalosti s ekologickou a lékařskou hodnotou a velmi často nabízejí model udržitelného využívání lesních zdrojů. To může přispět k ochraně in situ v souladu s Úmluvou OSN o biologické rozmanitosti. Ze studií dále vyplývá, že původní obyvatelé žijící v lesích hrají v rámci boje proti změně klimatu dvojí úlohu: zaprvé, obvykle se stavějí na odpor záboru a odlesňování půdy, na níž po generace žijí, a zadruhé, některé komunity původních obyvatel považují za svou povinnost, aby lesy chránily s cílem zmírnit změny klimatu.

- (58) V souvislosti se zajištěním udržitelného obhospodařování lesů jsou důležité zásady stanovené v Deklaraci OSN z Rio de Janeiro o životním prostředí a rozvoji z roku 1992, zejména zásada 10 týkající se významu informovanosti veřejnosti a její účasti na řešení environmentálních otázek a zásada 22 týkající se důležité úlohy původních obyvatel při ochraně a rozvoji životního prostředí.
- (59) Koncept svobodného, předběžného a informovaného souhlasu původních obyvatel byl od schválení úmluvy Mezinárodní organizace práce č. 169 o domorodých a kmenových národech z roku 1989 v průběhu let rozvíjen a odráží se i v Deklaraci OSN o ochraně práv původních obyvatel. Má být zárukou toho, aby při rozhodování o projektech, které se původních obyvatel dotýkají, byly zohledněny dopady, které by na ně tyto projekty mohly mít.
- (60) Hospodářské subjekty spadající do oblasti působnosti jiných právních aktů Unie, které stanoví požadavky na náležitou péči v rámci hodnotového řetězce s ohledem na nepříznivé dopady na lidská práva nebo životní prostředí, by měly mít možnost splnit oznamovací povinnosti podle tohoto nařízení tím, že požadované informace zahrnou do zpráv podávaných podle daných jiných právních aktů Unie.
- (61) Odpovědnost za prosazování tohoto nařízení by měla spočívat na členských státech a jejich příslušné orgány by měly zajistit, aby se toto nařízení plně dodržovalo. Jednotného prosazování tohoto nařízení, pokud jde o relevantní produkty, které vstupují na trh nebo jej opouštějí, lze dosáhnout pouze systematickou výměnou informací a spoluprací mezi příslušnými orgány, celními orgány a Komisí.
- (62) Zásadní význam pro dosažení cílů tohoto nařízení má jeho účinné a efektivní provádění a prosazování. Za tímto účelem by Komise měla zřídit a spravovat informační systém na podporu hospodářských subjektů a příslušných orgánů při předkládání nezbytných údajů o relevantních produktech uváděných na trh a přístup k těmto údajům. Hospodářské subjekty by měly prostřednictvím informačního systému předkládat prohlášení o náležité péči. Informační systém by měl být přístupný příslušným orgánům a celním orgánům, aby se usnadnilo plnění jejich povinností podle tohoto nařízení, a měl by usnadňovat předávání informací mezi členskými státy, příslušnými orgány a celními orgány. Údaje, které nejsou obchodně citlivé, by měly být přístupné i širší veřejnosti, avšak s výjimkou informací o seznamu pravomocných rozsudků nad právníckými osobami ohledně porušení tohoto nařízení a sankcí, které jim byly uloženy, by měly být anonymizovány a měly by být poskytovány v otevřeném a strojově čitelném formátu v souladu s unijní politikou otevřených dat stanovenou ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1024 ⁽¹¹⁾.
- (63) U relevantních produktů, které vstupují na trh nebo jej opouštějí, by příslušné orgány měly být pověřeny kontrolou souladu relevantních produktů s tímto nařízením, založenou mimo jiné na

prohlášení o náležitě péči předkládaných hospodářskými subjekty. Úlohou celních orgánů by mělo být zajistit, aby jim byl v příslušných případech zpřístupněn odkaz na prohlášení o náležitě péči. Kromě toho by měly od okamžiku, kdy bude zavedeno elektronické rozhraní pro výměnu informací mezi celními orgány a příslušnými orgány, po úvodní analýze rizik provedené příslušnými orgány prověřovat status prohlášení o náležitě péči v informačním systému. Celní orgány by měly učinit vhodné kroky, například pozastavit nebo odmítnout relevantní komoditu nebo relevantní produkt, pokud o to budou na základě statusu prohlášení o náležitě péči v informačním systému požádány. V důsledku této zvláštní organizace kontrol není kapitola VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ⁽¹²⁾ použitelná na uplatňování a prosazování tohoto nařízení.

- (64) Členské státy by měly zajistit, aby byly vždy k dispozici dostatečné finanční zdroje pro náležitě personální zajištění a vybavení příslušných orgánů. Pro účinné provádění kontrol je třeba vysoká úroveň zdrojů, a je proto nezbytné zajistit stabilní zdroje na úrovni, která v kterémkoli daném okamžiku odpovídá potřebám v oblasti prosazování práva. Členské státy by měly mít možnost doplnit veřejné financování tím, že budou od relevantních hospodářských subjektů vymáhat náklady vzniklé při výkonu kontrol ve vztahu k relevantním komoditám a relevantním produktům, u nichž bylo zjištěno, že jsou nevyhovující.
- (65) Tímto nařízením nejsou dotčeny jiné právní akty Unie týkající se zboží a produktů, které vstupují na trh nebo jej opouštějí, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ⁽¹³⁾, pokud jde o pravomoci celních orgánů a celní kontroly. Dovozcům je třeba připomenout, že články 220, 254, 256, 257 a 258 uvedeného nařízení stanoví, že produkty vstupující na trh, které vyžadují další zpracování, mají být propuštěny do vhodného celního režimu, který takové zpracování umožní. Propuštění produktů do volného oběhu nebo jejich vývoz by obecně neměly být považovány za doklad o souladu s právem Unie, jelikož takové propuštění nebo vývoz nemusí nezbytně zahrnovat úplný dohled nad souladem s předpisy.
- (66) Za účelem optimalizace kontrolního procesu u relevantních produktů, které vstupují na trh nebo jej opouštějí, a to i minimalizací administrativní zátěže, je nutné zřídit interoperabilní elektronické rozhraní, které umožní automatický přenos dat mezi celními systémy a informačním systémem příslušných orgánů. Přirozeným kandidátem pro umožnění takovýchto přenosů dat je jednotný portál Evropské unie pro oblast celnictví. Rozhraní by mělo být vysoce automatizované a snadno použitelné a mělo by celním orgánům a hospodářským subjektům usnadňovat relevantní procesy. Kromě toho je s ohledem na omezené rozdíly mezi údaji, které mají být zpřístupněny celním orgánům, a údaji, které mají být uvedeny v prohlášení o náležitě péči, vhodné navrhnout rovněž přístup na základě přímého vztahu mezi podniky a veřejnou správou, kdy obchodníci a hospodářské subjekty zpřístupní prohlášení o náležitě péči pro relevantní produkt prostřednictvím vnitrostátního jednotného portálu pro oblast celnictví a toto prohlášení je automaticky předáno do informačního systému podle tohoto nařízení používaného příslušnými orgány. Celní orgány a příslušné orgány by měly přispět k určení údajů, které mají být předávány, a případných dalších technických požadavků.
- (67) Riziko spojené s uvedením nevyhovujících produktů na trh nebo jejich vývozem se liší v závislosti na komoditě a produktu a také na zemi jejich původu a produkce nebo jejich částech. Hospodářské subjekty, které získávají komodity a produkty ze zemí nebo jejich částí představujících nízké riziko pěstování, sklizně nebo produkce relevantních komodit v rozporu

s tímto nařízením, by měly mít méně povinností, a tím by se snížily náklady na dodržování souladu a administrativní zátěž, ledaže si je daný hospodářský subjekt vědom rizika nesouladu s tímto nařízením, nebo má důvod se domnívat, že takové riziko existuje. Pokud příslušný orgán získá informace o tom, že existuje riziko obcházení tohoto nařízení, například pokud je relevantní komodita vyprodukovaná nebo relevantní produkt vyrobený v zemi zařazené do kategorie „vysoké riziko“ následně zpracován v zemi nebo jejích částech zařazených do kategorie „nízké riziko“ a odtud je uveden na trh nebo jej opustí, přičemž v prohlášení o náležité péči nebo v celním prohlášení je uvedeno, že daná relevantní komodita byla vyprodukována nebo daný relevantní produkt byl vyroben v zemi zařazené do kategorie „nízké riziko“, měl by dalšími kontrolami ověřit, zda došlo k jakémukoliv nedodržení souladu, a v případě potřeby učinit vhodné kroky, například zabavit relevantní komoditu nebo relevantní produkt nebo pozastavit jejich uvádění na trh nebo jejich vývoz, jakož i provést další kontroly. Příslušné orgány by měly být povinny vykonávat zesílený dohled nad relevantními komoditami a relevantními produkty ze zemí nebo jejich částí zařazených do kategorie „vysoké riziko“.

(68) Komise by dále měla riziko odlesňování a znehodnocování lesů na úrovni země nebo její části posoudit na základě řady kritérií, která odrážejí kvantitativní, objektivní a mezinárodně uznávané údaje, jakož i na základě indicií, že země se aktivně zapojují do boje proti odlesňování a znehodnocování lesů. Takové srovnávací informace by měly hospodářským subjektům v Unii usnadnit výkon náležité péče a příslušným orgánům monitorování a prosazování souladu s předpisy a zároveň by měly producentům zemím poskytnout pobídku ke zvýšení udržitelnosti jejich systémů zemědělské produkce a snížení jejich dopadu na odlesňování. To by mělo napomoci větší transparentnosti a udržitelnosti dodavatelských řetězců. Systém referenčního srovnávání by měl být založen na třístupňové škále zařazování zemí do kategorií „nízké riziko“, „standardní riziko“ nebo „vysoké riziko“. S cílem zajistit náležitou transparentnost a jasnost by Komise měla zpřístupnit veřejnosti zejména údaje používané pro referenční srovnávání, důvody navrhované změny zařazení a odpověď dotčené země. U relevantních produktů ze zemí nebo jejich částí zařazených do kategorie „nízké riziko“ by mělo být hospodářským subjektům umožněno vykonat zjednodušenou náležitou péči. U relevantních produktů ze zemí nebo jejich částí zařazených do kategorie „vysoké riziko“ by příslušné orgány měly mít povinnost uplatňovat zesílenou kontrolu. Komise by měla být zmocněna přijímat prováděcí akty ke stanovení seznamu zemí nebo jejich částí, které představují nízké nebo vysoké riziko.

(69) Komise by měla se zeměmi, které jsou nebo by mohly být zařazeny do kategorie „vysoké riziko“, a s relevantními zúčastněnými stranami v těchto zemích spolupracovat za účelem snížení míry rizika.

(70) Příslušné orgány by měly vykonávat v pravidelných odstupech kontroly hospodářských subjektů a obchodníků s cílem ověřit, že skutečně plní povinnosti stanovené v tomto nařízení. Navíc by měly provádět kontroly na základě relevantních informací, včetně opodstatněných obav vyjádřených třetími osobami. K určení kontrol, které mají být provedeny, by příslušné orgány měly použít přístup založený na posouzení rizik. U relevantních produktů ze zemí nebo jejich částí zařazených do kategorie „vysoké riziko“, příslušných hospodářských subjektů a obchodníků a objemů jejich podílu na komoditách a produktech by se měl uplatňovat dvousložkový přístup zajišťující komplexní pokrytí. Příslušné orgány by tudíž měly být

povinný kontrolovat určité procento hospodářských subjektů a obchodníků a současně pokrýt i určitou procentní část relevantních produktů. U relevantních produktů ze zemí nebo jejich částí zařazených do kategorie „nízké riziko“ nebo „standardní riziko“ by příslušné orgány měly mít povinnost kontrolovat alespoň určité procento hospodářských subjektů a obchodníků. Míra kontrol by u relevantních produktů z vysoce rizikových zemí nebo jejich částí měla být vyšší, zatímco u zemí nebo jejich částí se standardním nebo nízkým rizikem může být nižší. Ve svém přezkumu tohoto nařízení by Komise měla vyhodnotit a určit kvantifikované cíle pro každoroční kontroly, které mají provádět příslušné orgány a které jsou vhodné k zajištění prosazování tohoto nařízení a harmonizovaného přístupu v celé Unii.

- (71) Kontroly hospodářských subjektů a obchodníků prováděné příslušnými orgány by měly zahrnovat systémy náležité péče a soulad relevantních produktů s tímto nařízením. Měly by vycházet z plánu kontrol založeného na riziku, jenž obsahuje kritéria rizik, která příslušným orgánům umožní provést analýzu rizik u prohlášení o náležité péči předložených hospodářskými subjekty a obchodníky. Kritéria rizik by měla zohledňovat riziko odlesňování spojené s relevantními komoditami v zemi produkce, historii nedodržování povinností podle tohoto nařízení hospodářskými subjekty a obchodníky a jakékoli další relevantní informace dostupné příslušným orgánům. Analýza rizik u prohlášení o náležité péči by měla příslušným orgánům umožnit identifikaci hospodářských subjektů, obchodníků a relevantních produktů, které je třeba zkontrolovat. Měla by být prováděna pomocí technik elektronického zpracování dat v informačním systému, jehož prostřednictvím jsou předkládána prohlášení o náležité péči. Pokud je to nezbytné a technicky možné, měly by mít příslušné orgány po konzultaci s orgány třetích zemí a v úzké spolupráci s nimi možnost provádět také kontroly na místě.
- (72) V případech, kdy analýza rizik provedená u prohlášení o náležité péči odhalí vysoké riziko nesouladu konkrétních relevantních produktů s předpisy, měly by mít příslušné orgány možnost přijmout okamžitá předběžná opatření, aby zabránily jejich uvedení nebo dodání na trh či jejich vývozu. V případech, kdy by takové relevantní produkty vstupovaly na trh nebo jej opouštěly, by příslušné orgány měly požádat celní orgány o pozastavení propuštění do volného oběhu nebo vývozu, aby příslušné orgány mohly provést nezbytné kontroly. Tyto žádosti by měly být sdělovány prostřednictvím systému rozhraní mezi celními orgány a příslušnými orgány. Pozastavení uvedení nebo dodání na trh, propuštění do volného oběhu nebo vývozu by mělo být omezeno na tři pracovní dny nebo v případě relevantních produktů podléhajících rychlé zkáze na 72 hodin, s výjimkou případů, kdy příslušné orgány vyžadují dodatečnou dobu k posouzení souladu relevantních komodit a relevantních produktů s tímto nařízením. V takových případech by příslušné orgány měly přijmout dodatečná předběžná opatření k prodloužení doby pozastavení nebo by měly v případě, že relevantní produkty vstupují na trh nebo jej opouštějí, o prodloužení požádat celní orgány.
- (73) Příslušné orgány by měly pravidelně aktualizovat své plány kontrol na základě výsledků provádění kontrol. Hospodářské subjekty, které dlouhodobě dodržují soulad s předpisy, by mohly podléhat kontrolám s nižší četností.
- (74) S cílem zajistit provádění a účinné prosazování tohoto nařízení by členské státy měly mít pravomoc stáhnout nevyhovující produkty z trhu a oběhu a přijmout vhodná nápravná opatření. Měly by také zajistit, aby porušování tohoto nařízení, zejména hospodářskými subjekty a obchodníky, podléhalo účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím.

- (75) Za účelem zvýšení odpovědnosti hospodářských subjektů a obchodníků by Komise měla na svých internetových stránkách zveřejnit seznam pravomocných rozsudků nad právními osobami týkajících se porušení tohoto nařízení a sankcí, které jim byly uloženy. Tyto informace by mohly příslušným orgánům, jiným hospodářským subjektům a obchodníkům pomoci při jejich posuzování rizik a zvýšit povědomí spotřebitelů a občanské společnosti, pokud jde o hospodářské subjekty a obchodníky, kteří nedodržují toto nařízení.
- (76) K provádění tohoto nařízení budou zapotřebí dostatečné zdroje a kapacita. V této souvislosti by členské státy měly vedle vnitrostátních zdrojů využívat co nejvíce příležitosti a možnosti podpory dostupné na úrovni Unie, jakož i jiné prostředky, včetně fondů soudržnosti a nástrojů pro budování kapacit, zejména v souvislosti s Nástrojem pro technickou podporu, zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240 ⁽¹⁴⁾.
- (77) S ohledem na mezinárodní povahu odlesňování a znehodnocování lesů a souvisejícího obchodu by příslušné orgány měly spolupracovat navzájem, s celními orgány členských států, s Komisí a se správními orgány třetích zemí. Příslušné orgány by rovněž měly spolupracovat s příslušnými orgány při dohledu a prosazování jiných právních aktů Unie, které stanoví požadavky na náležitou péči v hodnotovém řetězci, pokud jde o nepříznivé dopady na lidská práva nebo životní prostředí.
- (78) V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie platí, že zajištění soudní ochrany práv osob stanovených právem Unie přísluší soudům členských států. Kromě toho čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii členským státům ukládá povinnost stanovit prostředky nezbytné k zajištění účinné právní ochrany v oblastech pokrytých právem Unie. V tomto ohledu by členské státy měly zajistit, aby veřejnost, včetně fyzických nebo právnických osob, které vyjádří opodstatněné obavy v souladu s tímto nařízením, měla přístup k právní ochraně v souladu se závazky, které členské státy přijaly jako smluvní strany Úmluvy Evropské hospodářské komise OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí ze dne 25. června 1998 (Aarhuská úmluva).
- (79) Za účelem zajištění toho, aby toto nařízení bylo i nadále relevantní a v souladu s vědeckým a technologickým vývojem a s vývojem v oblasti obchodu, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o seznam kódů KN týkajících se zboží obsažený v příloze I tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁵⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (80) Nařízení (EU) č. 995/2010 zakazuje uvádění nezákonně vytěženého dřeva a dřevařských výrobků na trh Unie. Hospodářským subjektům, které uvádějí dřevo na trh poprvé, stanoví povinnost vykonávat náležitou péči a obchodníkům stanoví povinnost vést zpětně sledovatelné záznamy o jejich dodavatelích a odběratelích. Toto nařízení by mělo zachovat povinnost zajistit zákonnost relevantních produktů, včetně dřeva a výrobků ze dřeva, uváděných na trh,

a tuto povinnost doplnit o požadavek udržitelnosti. Nařízení (EU) č. 995/2010 a související prováděcí nařízení Komise (EU) č. 607/2012 ⁽¹⁶⁾ se proto tímto nařízením stávají nadbytečné a měly by být zrušeny. Dřevo a dřevařské výrobky ve smyslu čl. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 995/2010 jsou rovnocenné dřevu a výrobkům ze dřeva, které jsou uvedeny v příloze I tohoto nařízení a které obsahují dřevo nebo byly vyrobeny ze dřeva.

(81) Nařízením (ES) č. 2173/2005 se zavádí režim licencí pro prosazování práva, správu a obchod v oblasti lesnictví (FLEGT) pro dovoz dřeva do Evropské unie. Uvedený režim licencí je prováděn prostřednictvím dobrovolných dohod o partnerství se zeměmi produkujícími dřevo, jejichž cílem je zastavit nezákonnou těžbu dřeva a zlepšit správu lesů a související obchod. Toto nařízení by mělo vycházet z pozitivních výsledků dosažených v režimu FLEGT, zejména pokud jde o větší účast zúčastněných stran a lepší správu lesů. Ve specifických případech by dobrovolné dohody o partnerství mohly toto nařízení doplnit, pokud jde o zákonnost dřevařských výrobků. Aby byly dodrženy stávající dvoustranné závazky a byl zachován pokrok dosažený s partnerskými zeměmi, které mají zaveden funkční systém (fáze udělování licencí FLEGT), a činnost, pokud je to relevantní a pokud s tím příslušné strany souhlasí, vyvíjená se stávajícími partnery v rámci dobrovolných dohod o partnerství, která je zaměřena na dosažení této fáze, mělo by toto nařízení obsahovat ustanovení, podle kterého se má za to, že dřevo a výrobky ze dřeva, na které se vztahuje licence FLEGT, splňují požadavek zákonnosti podle nařízení (ES) č. 2173/2005.

(82) Jakkoli se toto nařízení zabývá odlesňováním a znehodnocováním lesů, jak se předpokládá ve sdělení o posílení opatření EU na ochranu a obnovu světových lesů, neměla by ochrana lesů vést k přeměně nebo znehodnocování jiných přírodních ekosystémů. Ekosystémy, včetně obhospodařovaných ekosystémů, jako jsou mokřady, savany a rašeliniště, jsou velmi důležité pro celosvětové úsilí v boji proti změně klimatu a při řešení krize v oblasti biologické rozmanitosti, jakož i pro plnění dalších cílů udržitelného rozvoje a jejich přeměna nebo znehodnocování vyžadují zvláštní naléhavá opatření a je třeba jim zabránit. S ohledem na dopad, který Unie má na nelesní přírodní ekosystémy, by Komise měla nejpozději jeden rok po dni vstupu tohoto nařízení v platnost provést hodnocení rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení na jiné zalesněné plochy a případně předložit příslušný legislativní návrh. Kromě toho by Komise měla nejpozději dva roky po dni vstupu tohoto nařízení v platnost vyhodnotit rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení na jiné přírodní ekosystémy, včetně jiných ploch s vysokými zásobami uhlíku a s vysokou hodnotou z hlediska biologické rozmanitosti, jako jsou travinné porosty, rašeliniště a mokřady, a případně předložit příslušný legislativní návrh. Stále větší tlak je na ekosystémy vyvíjen rovněž v důsledku jejich přeměny a znehodnocování způsobených produkcí komodit pro trh Unie. Komise by rovněž měla nejpozději dva roky po dni vstupu tohoto nařízení v platnost posoudit potřebu a proveditelnost rozšíření oblasti působnosti na další komodity. Zároveň by měla provést i přezkum seznamu kódů KN relevantních produktů stanoveného v příloze I tohoto nařízení.

(83) S ohledem na žádost Evropského parlamentu uvedenou v jeho usnesení nazvaném „Právní rámec EU pro zastavení a odvrácení globálního odlesňování na úrovni EU“ ze dne 22. října 2020 a převážné většiny téměř 1,2 milionu účastníků veřejné konzultace, kterou uspořádala Komise, by Komise měla své hodnocení a případný legislativní návrh zaměřit na rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení na nelesní ekosystémy a na jejich přeměnu a znehodnocování.

(84) Pokud je pro účely tohoto nařízení nezbytné zpracovávat osobní údaje, má se s nimi zacházet v souladu s právem Unie o ochraně osobních údajů. Na veškeré zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení se vztahuje, podle případu, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁷⁾ nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽¹⁸⁾.

(85) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž bojovat proti odlesňování a znehodnocování lesů omezením příspěvku spotřeby v Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(86) Hospodářským subjektům, obchodníkům a příslušným orgánům by měla být poskytnuta přiměřená doba, aby se připravili na plnění požadavků tohoto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro uvádění a dodávání relevantních produktů uvedených v příloze I, které obsahují relevantní komodity, totiž skot, kakao, kávu, palmu olejnou, kaučuk, sóju a dřevo, byly jimi krmeny nebo byly vyrobeny za jejich použití, na trh Unie a jejich vývoz z Unie s cílem:

- a) minimalizovat příspěvek Unie k odlesňování a znehodnocování lesů na celém světě, a tím přispět ke snížení celosvětového odlesňování;
- b) snížit příspěvek Unie k emisím skleníkových plynů a celosvětovému úbytku biologické rozmanitosti.

2. S výjimkou stanovenou v čl. 37 odst. 3 se toto nařízení nevztahuje na relevantní produkty uvedené v příloze I, které byly vyrobeny přede dnem stanoveným v čl. 38 odst. 1.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „relevantními komoditami“ skot, kakao, káva, palma olejná, kaučuk, sója a dřevo;
- 2) „relevantními produkty“ produkty uvedené v příloze I, které obsahují relevantní komodity, byly jimi krmeny nebo byly vyrobeny za jejich použití;
- 3) „odlesňováním“ přeměna lesa na plochy k zemědělskému využití, ať již je způsobena člověkem, či nikoli;

- 4) „lesem“ půda o rozloze více než 0,5 hektaru se stromy vyššími než pět metrů a korunovým zápojem větším než 10 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto prahových hodnot in situ, s výjimkou půdy, která slouží převážně k zemědělskému či městskému využití;
- 5) „zemědělským využitím“ využívání půdy pro účely zemědělství, včetně zemědělských plantáží a zemědělských ploch vyňatých z produkce, a k chovu hospodářských zvířat;
- 6) „zemědělskou plantáží“ půda s porosty stromů v rámci systémů zemědělské produkce, jako jsou plantáže ovocných stromů, plantáže palmy olejné, olivové sady a agrolesnické systémy, kde se plodiny pěstují pod stromovým krytem; to zahrnuje všechny plantáže relevantních komodit vyjma dřeva; zemědělské plantáže jsou vyloučeny z definice pojmu „les“;
- 7) „znehodnocováním lesů“ strukturální změny lesa v podobě přeměny:
 - a) původních lesů nebo přirozeně se obnovujících lesů na lesní plantáže nebo na jiné zalesněné plochy, nebo
 - b) původních lesů na vysazené lesy;
- 8) „původním lesem“ přirozeně obnovený les s původními druhy stromů, kde nejsou patrné žádné známky lidské činnosti a ekologické procesy nejsou významně narušeny;
- 9) „přirozeně se obnovujícím lesem“ les složený převážně ze stromů pocházejících z přirozené obnovy; zahrnuje cokoli z následujícího:
 - a) lesy, u nichž není možné rozlišit, zda jsou vysazeny nebo přirozeně obnoveny;
 - b) lesy s kombinací přirozeně obnovených původních druhů stromů a vysazených nebo vysetých stromů, u nichž se očekává, že přirozeně obnovené stromy budou v dospělosti tvořit hlavní část zásoby porostu;
 - c) výmladky ze stromů, které původně pocházely z přirozené obnovy;
 - d) přirozeně obnovené stromy nepůvodních druhů;
- 10) „vysazeným lesem“ les složený převážně ze stromů pocházejících z výsadby nebo sítě, pokud se očekává, že vysazené nebo vyseté stromy budou v dospělosti tvořit více než 50 % zásoby porostu; zahrnuje výmladky ze stromů, které byly původně vysazeny nebo vysety;
- 11) „lesní plantáží“ vysazený les, který je intenzivně obhospodařován a při výsadbě a v dospělosti splňuje všechna tato kritéria: jeden či dva druhy stromů, stejnou věkovou třídu a pravidelné rozestupy; to zahrnuje rychle rostoucí plantáže na získávání dřeva, vlákniny a energie a nezahrnuje lesy vysazené za účelem ochrany nebo obnovy ekosystémů ani lesy založené sadbou nebo sítí, které se v dospělosti podobají nebo budou podobat přirozeně se obnovujícím lesům;
- 12) „jinou zalesněnou plochou“ půda neklasifikovaná jako „les“ a mající rozlohu více než 0,5 hektaru se stromy vyššími než pět metrů a korunovým zápojem mezi 5 % a 10 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto prahových hodnot in situ, nebo s kombinovaným porostem keřů, křovin a stromů nad 10 %, s výjimkou půdy, která slouží převážně k zemědělskému či městskému využití;
- 13) výrazem „nezpůsobující odlesňování“:

- a) skutečnost, že relevantní produkty obsahují relevantní komodity vyprodukované na půdě, na níž po 31. prosinci 2020 nedošlo k odlesňování, byly těmito komoditami krmeny nebo byly vyrobeny za jejich použití, a
 - b) v případě relevantních produktů, které obsahují dřevo nebo byly vyrobeny za použití dřeva, skutečnost, že toto dřevo bylo vytěženo v lese, aniž by to vedlo ke znehodnocování lesů po 31. prosinci 2020;
- 14) „vyprodukovanou“ vypěstovaná, sklizená či vytěžená, nebo získaná nebo odchovaná na relevantních pozemcích nebo, v případě skotu, v zařízeních;
- 15) „hospodářským subjektem“ každá fyzická nebo právnická osoba, která v rámci obchodní činnosti uvádí relevantní produkty na trh nebo je vyváží;
- 16) „uvedením na trh“ první dodání relevantní komodity nebo relevantního produktu na trh Unie;
- 17) „obchodníkem“ každá osoba v dodavatelském řetězci jiná než hospodářský subjekt, která v rámci obchodní činnosti dodává relevantní produkty na trh Unie;
- 18) „dodáním na trh“ dodání relevantního produktu k distribuci, spotřebě nebo použití na trhu Unie v rámci obchodní činnosti, ať už za úplaty, nebo bezplatně;
- 19) „v rámci obchodní činnosti“ pro účely zpracování nebo distribuce komerčním nebo nekomerčním spotřebitelům nebo pro použití při podnikání samotného hospodářského subjektu nebo obchodníka;
- 20) „osobou“ fyzická osoba, právnická osoba nebo jakékoli sdružení osob, které není právnickou osobou, ale je podle unijního nebo vnitrostátního práva způsobilé k právnímu jednání;
- 21) „osobou usazenou v Unii“:
- a) v případě fyzické osoby jakákoli osoba, která má bydliště v Unii;
 - b) v případě právnické osoby nebo sdružení osob jakákoli osoba, která má sídlo, správní ústředí nebo stálou provozovnu v Unii;
- 22) „zplnomocněným zástupcem“ každá fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, kterou v souladu s článkem 6 hospodářský subjekt nebo obchodník písemně zplnomocnil, aby jednala jeho jménem při plnění konkrétních úkolů souvisejících s povinnostmi hospodářského subjektu nebo obchodníka podle tohoto nařízení;
- 23) „zemí původu“ země nebo území uvedené ve článku 60 nařízení (EU) č. 952/2013;
- 24) „zemí produkce“ země nebo území, kde byla vyprodukována relevantní komodita, nebo relevantní komodita použitá při výrobě produktu nebo obsažená v produktu;
- 25) „nevyhovujícími produkty“ relevantní produkty, které nejsou v souladu s článkem 3;
- 26) „zanedbatelným rizikem“ míra rizika, která se vztahuje na relevantní komodity a relevantní produkty, pokud tyto komodity nebo produkty na základě úplného posouzení informací specifických pro daný produkt a obecných informací a v případě potřeby i uplatnění vhodných zmírňujících opatření nevykazují žádný důvod k obavám, že nejsou v souladu s čl. 3 písm. a) nebo b);
- 27) „pozemkem“ půda v rámci jedné nemovitosti ve smyslu uznaném právem země produkce, která vykazuje dostatečně homogenní podmínky, aby bylo možné na souhrnné úrovni

vyhodnotit riziko odlesňování a znehodnocování lesů spojené s relevantními komoditami produkovanými na této půdě;

- 28) „geolokalizací“ zeměpisná poloha pozemku popsána souřadnicemi zeměpisné šířky a délky, které odpovídají alespoň jednomu bodu zeměpisné šířky a délky a používají nejméně šest desetinných míst; u pozemků o rozloze větší než čtyři hektary používaných k produkci relevantních komodit jiných než skotu se zeměpisná poloha uvádí s použitím polygonů s takovým množstvím bodů zeměpisné šířky a délky, které dostačuje k popisu obvodu jednotlivých pozemků;
- 29) „zařízením“ jakékoli prostory, objekty nebo v případě venkovního chovu jakékoli prostředí nebo místo, kde jsou dočasně nebo trvale chována hospodářská zvířata;
- 30) „malými a středními podniky“ mikropodniky a malé a střední podniky, jak jsou definovány v článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽¹⁹⁾;
- 31) „opodstatněnou obavou“ řádně odůvodněné tvrzení vycházející z objektivních a ověřitelných informací o nedodržování souladu s tímto nařízením, které by mohlo vyžadovat intervenci příslušných orgánů;
- 32) „příslušnými orgány“ orgány určené podle čl. 14 odst. 1;
- 33) „celními orgány“ celní orgány ve smyslu čl. 5 bodu 1 nařízení (EU) č. 952/2013;
- 34) „celním územím“ území ve smyslu článku 4 nařízení (EU) č. 952/2013;
- 35) „třetí zemí“ země nebo území mimo celní území Unie;
- 36) „propuštěním do volného oběhu“ režim stanovený v článku 201 nařízení (EU) č. 952/2013;
- 37) „vývozem“ režim stanovený v článku 269 nařízení (EU) č. 952/2013;
- 38) „relevantními produkty vstupujícími na trh“ relevantní produkty ze třetích zemí propuštěné do celního režimu „propuštění do volného oběhu“, které jsou určeny k uvedení na trh Unie a nejsou určeny k soukromému použití či spotřebě na celním území Unie;
- 39) „relevantními produkty opouštějícími trh“ relevantní produkty propuštěné do celního režimu „vývoz“;
- 40) „příslušnými právními předpisy země produkce“ právní předpisy použitelné v zemi produkce týkající se právního statusu oblasti produkce, pokud jde o:
 - a) práva k užívání pozemků;
 - b) ochranu životního prostředí;
 - c) pravidla týkající se lesů, včetně obhospodařování lesů a ochrany biologické rozmanitosti, pokud přímo souvisejí s těžbou dřeva;
 - d) práva třetích stran;
 - e) pracovní práva;
 - f) lidská práva chráněná podle mezinárodního práva;
 - g) zásadu svobodného, předchozího a informovaného souhlasu, včetně její formulace uvedené v Deklaraci OSN o právech původních obyvatel;
 - h) daňové, protikorupční, obchodní a celní předpisy.

Článek 3

Zákaz

Relevantní komodity a relevantní produkty se nesmějí uvádět ani dodávat na trh ani vyvážet, nejsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) nezpůsobují odlesňování;
- b) byly vyprodukovány v souladu s příslušnými právními předpisy země produkce a
- c) vztahuje se na ně prohlášení o náležité péči.

KAPITOLA 2

POVINNOSTI HOSPODÁŘSKÝCH SUBJEKTŮ A OBCHODNÍKŮ

Článek 4

Povinnosti hospodářských subjektů

1. Před uvedením relevantních produktů na trh nebo před jejich vývozem vykonávají hospodářské subjekty náležitou péči v souladu s článkem 8 s cílem prokázat soulad relevantních produktů s článkem 3.
2. Hospodářské subjekty neuvedou relevantní produkty na trh ani je nevyvezou, aniž by předem předložily prohlášení o náležité péči. Hospodářské subjekty, které na základě náležité péče vykonané podle článku 8 dospěly k závěru, že relevantní produkty jsou v souladu s článkem 3, před uvedením relevantních produktů na trh nebo jejich vývozem zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím informačního systému uvedeného v článku 33 prohlášení o náležité péči. Toto elektronicky dostupné a přenosné prohlášení o náležité péči musí obsahovat informace stanovené v příloze II pro relevantní produkty a prohlášení hospodářského subjektu, že vykonal náležitou péči a že nebylo zjištěno žádné riziko nebo bylo zjištěno pouze zanedbatelné riziko.
3. Zpřístupněním prohlášení o náležité péči příslušným orgánům přejímá hospodářský subjekt odpovědnost za soulad relevantního produktu s článkem 3. Hospodářské subjekty uchovávají záznam o prohlášeních o náležité péči po dobu pěti let ode dne předložení prohlášení prostřednictvím informačního systému uvedeného v článku 33.
4. Hospodářské subjekty neuvedou relevantní produkty na trh ani je nevyvezou, nastane-li jedna nebo více z těchto situací:
 - a) relevantní produkty jsou nevyhovující;
 - b) výkon náležité péče odhalil zanedbatelné riziko, že relevantní produkty jsou nevyhovující;
 - c) hospodářský subjekt nebyl schopen splnit povinností podle odstavců 1 a 2.
5. Hospodářské subjekty, které obdrží nebo se dozvědí relevantní nové informace, včetně vyjádření opodstatněných obav, naznačujících, že u relevantního produktu, který uvedly na trh, existuje riziko, že není v souladu s tímto nařízením, neprodleně uvědomí příslušné orgány členských států, v nichž relevantní produkt uvedly na trh, jakož i obchodníky, jimž relevantní produkt dodaly. V případě vývozu hospodářské subjekty informují příslušný orgán členského státu, který je zemí produkce.

6. Hospodářské subjekty poskytnou příslušným orgánům veškerou nezbytnou pomoc pro provádění kontrol podle článku 18, včetně přístupu do provozoven a zpřístupnění dokumentace a záznamů.
7. Hospodářské subjekty sdělí hospodářským subjektům a obchodníkům na dalších stupních dodavatelského řetězce relevantních produktů, které uvedly na trh nebo vyvezly, veškeré informace nezbytné k prokázání toho, že byla vykonána náležitá péče a že nebylo zjištěno žádné riziko nebo bylo zjištěno pouze zanedbatelné riziko, včetně referenčních čísel prohlášení o náležité péči vztahujících se k těmto produktům.
8. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se od hospodářských subjektů, které jsou malými a středními podniky, nevyžaduje výkon náležité péče ve vztahu k relevantním produktům obsaženým v relevantních produktech nebo vyrobených z relevantních produktů, u nichž již byla vykonána náležitá péče v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a u nichž již bylo předloženo prohlášení o náležité péči v souladu s článkem 33. V takovém případě tyto hospodářské subjekty sdělí příslušným orgánům na požádání referenční číslo prohlášení o náležité péči. Ve vztahu k té části relevantních produktů, u kterých nebyla náležitá péče vykonána, vykonají tyto hospodářské subjekty náležitou péči v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.
9. Hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, mohou odkazovat na prohlášení o náležité péči, která již byla předložena v souladu s článkem 33, až poté, co se přesvědčí, že náležitá péče ve vztahu k relevantním produktům obsaženým v relevantních produktech nebo z nich vyrobeným byla vykonána v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Referenční čísla takových prohlášení o náležité péči, která již byla předložena v souladu s článkem 33, zahrnou do prohlášení o náležité péči, která předloží podle odstavce 2 tohoto článku. Ve vztahu k té části relevantních produktů, u kterých nebyla náležitá péče vykonána, vykonají takové hospodářské subjekty náležitou péči v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.
10. Hospodářský subjekt, který odkazuje na prohlášení o náležité péči již předložené v souladu s článkem 33, nadále odpovídá za soulad relevantních produktů s článkem 3, včetně toho, že před uvedením těchto relevantních produktů na trh nebo před jejich vývozem nebylo zjištěno žádné riziko nebo bylo zjištěno pouze zanedbatelné riziko.

Článek 5

Povinnosti obchodníků

1. Obchodníci, kteří nejsou malými a středními podniky, se považují za hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, a vztahují se na ně povinnosti a ustanovení obsažené v článcích 3, 4 a 6, články 8 až 13, čl. 16 odst. 8 až 11 a článku 18, pokud jde o relevantní komodity a relevantní produkty, které dodávají na trh.
2. Obchodníci, kteří jsou malými a středními podniky, smějí na trh dodávat relevantní produkty pouze tehdy, pokud mají informace požadované podle odstavce 3.
3. Obchodníci, kteří jsou malými a středními podniky, shromažďují a uchovávají následující informace týkající se relevantních produktů, které hodlají dodat na trh:
 - a) jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsaná ochranná známka, poštovní adresa, e-mailová adresa a případná internetová adresa hospodářských subjektů nebo obchodníků, kteří jim

dodali relevantní produkty, jakož i referenční čísla prohlášení o náležité péči vztahujících se k těmto produktům;

b) jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsaná ochranná známka, poštovní adresa, e-mailová adresa a případná internetová adresa hospodářských subjektů nebo obchodníků, kterým dodali relevantní produkty.

4. Obchodníci, kteří jsou malými a středními podniky, uchovávají informace uvedené v odstavci 3 po dobu nejméně pěti let ode dne dodání na trh a na požádání je poskytnou příslušným orgánům.

5. Obchodníci, kteří jsou malými a středními podniky a kteří obdrží nebo se dozvědí relevantní nové informace, včetně vyjádření opodstatněných obav, naznačujících, že u relevantní komodity nebo relevantního produktu, které dodaly na trh, existuje riziko, že není v souladu s tímto nařízením, neprodleně uvědomí příslušné orgány členských států, v nichž relevantní produkt dodaly na trh, jakož i obchodníky, jimž relevantní produkt dodali.

6. Obchodníci bez ohledu na to, zda jsou malými a středními podniky, či nikoliv, poskytnou příslušným orgánům veškerou nezbytnou pomoc pro snazší provádění kontrol podle článků 18 a 19, včetně přístupu do provozoven a zpřístupnění dokumentace a záznamů.

Článek 6

Zplnomocnění zástupci

1. Hospodářské subjekty nebo obchodníci mohou pověřit zplnomocněného zástupce, aby jejich jménem předložil prohlášení o náležité péči podle čl. 4 odst. 2. Hospodářský subjekt nebo obchodník v takovém případě nadále odpovídají za soulad relevantního produktu s článkem 3.

2. Zplnomocněný zástupce na požádání poskytne příslušným orgánům kopii pověření v některém úředním jazyce Unie a kopii v některém úředním jazyce členského státu, v němž se prohlášení o náležité péči zpracovává, nebo pokud to není možné, v angličtině.

3. Hospodářský subjekt, který je fyzickou osobou nebo mikropodnikem, může pověřit hospodářský subjekt nebo obchodníka na bezprostředně následujícím stupni dodavatelského řetězce, který není fyzickou osobou ani mikropodnikem, aby jednali jako zplnomocnění zástupci. Tento hospodářský subjekt nebo obchodník na bezprostředně následujícím stupni dodavatelského řetězce nesmějí relevantní produkty uvést ani dodat na trh ani je vyvézt, aniž by jménem tohoto hospodářského subjektu předložili prohlášení o náležité péči podle čl. 4 odst. 2. Hospodářský subjekt, který je fyzickou osobou nebo mikropodnikem, v takovém případě nadále odpovídá za soulad relevantního produktu s článkem 3 a tomuto hospodářskému subjektu nebo obchodníkovi na bezprostředně následujícím stupni dodavatelského řetězce sdělí veškeré informace nezbytné ke stvrzení toho, že byla vykonána náležitá péče a nebylo zjištěno žádné riziko nebo bylo zjištěno pouze zanedbatelné riziko.

Článek 7

Uvedení na trh hospodářskými subjekty usazenými v třetích zemích

Pokud relevantní produkty uvádí na trh fyzická nebo právnická osoba usazená mimo Unii, považuje se za hospodářský subjekt ve smyslu tohoto nařízení první fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která tyto relevantní produkty dodává na trh.

Článek 8

Náležitá péče

1. Před uvedením relevantních produktů na trh nebo před jejich vývozem vykonají hospodářské subjekty náležitou péči, pokud jde o všechny relevantní produkty dodávané každým konkrétním dodavatelem.
2. Náležitá péče zahrnuje:
 - a) shromáždění informací, údajů a dokladů potřebných ke splnění požadavků stanovených v článku 9;
 - b) opatření k posouzení rizik podle článku 10;
 - c) opatření ke zmírnění rizik podle článku 11.

Článek 9

Požadavky na informace

1. Hospodářské subjekty shromažďují informace, doklady a údaje, které prokazují, že relevantní produkty jsou v souladu s článkem 3. Pro tento účel hospodářský subjekt shromažďuje, uspořádává a po dobu pěti let ode dne uvedení relevantních produktů na trh nebo jejich vývozu uchovává následující informace, spolu s důkazy, týkající se jednotlivých relevantních produktů:
 - a) popis, včetně obchodního názvu a druhu relevantních produktů a v případě relevantních produktů, které obsahují dřevo nebo byly vyrobeny ze dřeva, i obecný název biologického druhu a jeho úplný vědecký název; popis produktu zahrnuje seznam relevantních komodit nebo relevantních produktů, které jsou v něm obsaženy nebo které byly k jeho výrobě použity;
 - b) množství relevantních produktů; u relevantních produktů vstupujících na trh nebo jej opouštějících se množství vyjadřuje v kilogramech čisté hmotnosti a v příslušných případech v doplňkové jednotce stanovené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽²⁰⁾ ve vztahu k uvedenému kódu harmonizovaného systému, ve všech ostatních případech se množství vyjadřuje v čisté hmotnosti nebo v příslušných případech v objemu či v počtu jednotek; doplňková jednotka se použije, je-li jednotně definována pro všechny možné podpůlky v rámci kódu harmonizovaného systému uvedeného v prohlášení o náležitě péči;
 - c) zemi produkce a tam, kde je to relevantní, její části;
 - d) geolokalizaci všech pozemků, kde byly relevantní komodity, které jsou v relevantním produktu obsaženy nebo které byly k jeho výrobě použity, vyprodukované, jakož i datum nebo časové rozmezí produkce; pokud relevantní produkt obsahuje relevantní komodity vyprodukované na různých pozemcích nebo z nich byl vyroben, uvede se geolokalizace všech jednotlivých pozemků; jakékoli odlesnění nebo znehodnocování lesů na daných pozemcích automaticky vylučuje, aby byly jakékoli relevantní produkty a relevantní komodity z těchto pozemků uváděny nebo dodávány na trh nebo vyváženy; u relevantních produktů, jež obsahují skot nebo byly vyrobeny za použití skotu, a u takových relevantních produktů, které byly krmeny relevantními produkty, se geolokalizace vztahuje ke všem zařízením, kde byl skot chován; u všech ostatních relevantních produktů uvedených v příloze I se geolokalizace vztahuje k pozemkům;

- e) jméno, poštovní adresu a e-mailovou adresu podniku nebo osoby, které hospodářskému subjektu dodaly relevantní produkty;
 - f) jméno, poštovní adresu a e-mailovou adresu podniku, hospodářského subjektu nebo obchodníka, kterým byly relevantní produkty dodány;
 - g) přiměřeně přesvědčivé a ověřitelné informace o tom, že relevantní produkty nezpůsobují odlesňování;
 - h) přiměřeně přesvědčivé a ověřitelné informace o tom, že relevantní komodity byly vyprodukovány v souladu s příslušnými právními předpisy země produkce, včetně jakéhokoli ujednání, které uděluje právo využívat příslušnou plochu pro účely produkce relevantní komodity.
2. Hospodářský subjekt na požádání zpřístupní příslušným orgánům informace, dokumenty a údaje shromážděné podle tohoto článku.

Článek 10

Posouzení rizik

1. Hospodářské subjekty ověří a analyzují informace shromážděné v souladu s článkem 9 a jakoukoli další relevantní dokumentaci. Na základě těchto informací a dokumentace provedou posouzení rizik, aby zjistily, zda existuje riziko, že relevantní produkty, které mají být uvedeny na trh nebo vyvezeny, jsou nevyhovující. Hospodářské subjekty uvedou relevantní produkty na trh nebo je vyvezou pouze tehdy, pokud z tohoto posouzení rizik vyplývá, že neexistuje žádné riziko nebo existuje pouze zanedbatelné riziko, že relevantní produkty jsou nevyhovující.
2. Posouzení rizik zohledňuje zvláště tato kritéria:
- a) přiřazení rizika relevantní zemi produkce nebo jejím částem v souladu s článkem 29;
 - b) výskyt lesů v zemi produkce nebo v jejích částech;
 - c) výskyt původních obyvatel v zemi produkce nebo v jejích částech;
 - d) konzultace a spolupráce v dobré víře s původními obyvateli v zemi produkce nebo v jejích částech;
 - e) existence řádně odůvodněných tvrzení původních obyvatel založených na objektivních a ověřitelných informacích o využívání nebo vlastnictví plochy využívané k produkci relevantní komodity;
 - f) rozšířenost odlesňování nebo znehodnocování lesů v zemi produkce nebo v jejích částech;
 - g) zdroj, spolehlivost, platnost a odkazy na další dostupnou dokumentaci týkající se informací uvedených v čl. 9 odst. 1;
 - h) obavy ve vztahu k zemi produkce a původu nebo k jejím částem, jako jsou míra korupce, rozšířenost padělání dokumentů a údajů, nedostatečné prosazování práva, porušování mezinárodního práva v oblasti lidských práv, ozbrojený konflikt nebo existence sankcí uvalených Radou bezpečnosti OSN nebo Radou Evropské unie;
 - i) složitost relevantního dodavatelského řetězce a fáze zpracování relevantních produktů, zejména obtíže s propojováním relevantních produktů s pozemkem, kde byly relevantní

komodity vyprodukovány;

- j) riziko obcházení tohoto nařízení nebo smísení s relevantními produkty neznámého původu nebo vyrobenými v oblastech, kde došlo nebo dochází k odlesňování nebo znehodnocování lesů;
- k) závěry ze zasedání skupin odborníků Komise, které podporují provádění tohoto nařízení, zveřejněné v rejstříku skupin odborníků Komise;
- l) opodstatněné obavy vyjádřené podle článku 31 a informace o historii nedodržování tohoto nařízení hospodářskými subjekty nebo obchodníky v relevantním dodavatelském řetězci;
- m) veškeré informace, které by poukazovaly na riziko, že relevantní produkty jsou nevyhovující;
- n) doplňující informace o souladu s tímto nařízením, které mohou zahrnovat informace poskytnuté certifikací nebo jinými režimy ověřování třetí stranou, včetně nepovinných režimů uznaných Komisí podle čl. 30 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ⁽²¹⁾, pokud tyto informace splňují požadavky stanovené v článku 9 tohoto nařízení.

3. Má se za to, že výrobky ze dřeva, které spadají do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 2173/2005 a vztahuje se na ně platná licence FLEGT v rámci funkčního režimu licencí, jsou v souladu s čl. 3 písm. b) tohoto nařízení.

4. Hospodářské subjekty zdokumentují posouzení rizik a alespoň jednou ročně je přezkoumají a na požádání zpřístupní příslušným orgánům. Hospodářské subjekty musí být schopny prokázat, jakým způsobem shromážděné informace zkontrolovaly podle kritérií posouzení rizik uvedených v odstavci 2 a jakým způsobem určily míru rizika.

Článek 11

Zmírnění rizik

1. S výjimkou případů, kdy z posouzení rizik provedeného v souladu s článkem 10 vyplývá, že neexistuje žádné riziko nebo existuje jen zanedbatelné riziko, že relevantní produkty jsou nevyhovující, hospodářský subjekt před uvedením relevantních produktů na trh nebo před jejich vývozem přijme postupy a opatření ke zmírnění rizik přiměřené tomu, aby bylo dosaženo žádného nebo jen zanedbatelného rizika. Tyto postupy a opatření mohou zahrnovat:

- a) vyžádání dalších informací, údajů nebo dokumentů;
- b) provedení nezávislých průzkumů nebo auditů;
- c) přijetí jiných opatření týkajících se požadavků na informace stanovených v článku 9.

Tyto postupy a opatření mohou zahrnovat rovněž podporu dodržování tohoto nařízení dodavateli daného hospodářského subjektu, zejména drobnými zemědělci, pomocí budování kapacit a investic.

2. Hospodářské subjekty zavedou odpovídající a přiměřené zásady, dohled a postupy ke zmírnění a účinnému řízení zjištěných rizik nesouladu relevantních produktů. Tyto zásady, dohled a postupy zahrnují mimo jiné:

- a) vzorové postupy řízení rizik, podávání zpráv, vedení záznamů, vnitřní dohled a řízení souladu, a u hospodářských subjektů, které nejsou malými a středními podniky, jmenování osoby odpovědné za zajištění souladu na úrovni řízení;

b) funkci nezávislého auditu pro kontrolu vnitřních zásad, dohledu a postupů podle písmene a) u všech hospodářských subjektů, které nejsou malými a středními podniky.

3. Hospodářské subjekty svá rozhodnutí o postupech a opatřeních ke zmírnění rizik zdokumentují, alespoň jednou ročně přezkoumají a na požádání zpřístupní příslušným orgánům. Musí být schopny prokázat, jak byla rozhodnutí o postupech a opatřeních ke zmírnění rizik přijata.

Článek 12

Zavedení a udržování systémů náležité péče, podávání zpráv a vedení záznamů

1. Za účelem výkonu náležité péče v souladu s článkem 8 hospodářské subjekty zavedou a průběžně aktualizují rámec postupů a opatření, aby zajistily, že relevantní produkty, které uvádějí na trh nebo vyvázejí, jsou v souladu s článkem 3 (dále jen „systém náležité péče“).

2. Hospodářské subjekty systém náležité péče nejméně jednou ročně přezkoumají. Pokud se dozvědí o novém vývoji, který by mohl systém náležité péče ovlivnit, aktualizují ho tak, aby tento vývoj zohlednily. Hospodářské subjekty uchovávají záznam o těchto aktualizacích svých systémů náležité péče po dobu pěti let.

3. Hospodářské subjekty, které nejsou malými a středními podniky, včetně mikropodniků, ani fyzickými osobami, podávají každoročně a veřejně v co nejširší míře, a to i prostřednictvím internetu, zprávy o svém systému náležité péče včetně opatření, která přijaly k plnění svých povinností stanovených v článku 8. Hospodářské subjekty, které spadají i do oblasti působnosti jiných právních aktů Unie, které stanoví požadavky týkající se náležité péče v hodnotovém řetězci, mohou plnit své oznamovací povinnosti podle tohoto odstavce tím, že požadované informace zahrnou do zpráv podávaných v souvislosti s těmito jinými právními akty Unie.

4. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Unie o ochraně údajů, musí zprávy uvedené v odstavci 3 obsahovat tyto informace o relevantních komoditách a relevantních produktech:

- a) souhrn informací uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. a), b) a c);
- b) závěry posouzení rizik provedeného podle článku 10, opatření přijatá podle článku 11 a popis informací a důkazů, které byly za účelem posouzení rizik získány a použity;
- c) v relevantních případech popis procesu konzultací s původními obyvateli, místními komunitami a dalšími nositeli zvykových vlastnických práv nebo s příslušnými organizacemi občanské společnosti, kteří v dané oblasti produkce relevantních komodit a výroby relevantních produktů žijí nebo působí.

5. Hospodářské subjekty uchovávají veškerou dokumentaci související s náležitou péčí, jako jsou všechny záznamy, opatření a postupy podle článku 8, po dobu nejméně pěti let. Na požádání ji zpřístupní příslušným orgánům.

Článek 13

Zjednodušená náležitá péče

1. Při uvádění relevantních produktů na trh nebo při jejich vývozu nemusí hospodářské subjekty plnit povinnosti podle článků 10 a 11, pokud poté, co posoudily složitost relevantního dodavatelského řetězce a riziko obcházení tohoto nařízení nebo smísení s produkty neznámého původu nebo pocházejícími ze zemí nebo jejich částí zařazených do kategorie „vysoké riziko“

nebo „standardní riziko“, zjistily, že všechny relevantní komodity byly vyprodukovány a relevantní produkty vyrobeny v zemích nebo jejich částech, které byly v souladu s článkem 29 zařazeny do kategorie „nízké riziko“. Hospodářský subjekt musí být v takových případech schopen příslušnému orgánu na požádání předložit relevantní dokumentaci prokazující, že existuje zanedbatelné riziko obcházení tohoto nařízení nebo smísení s produkty neznámého původu nebo pocházejícími ze zemí nebo jejich částí zařazených do kategorie „vysoké riziko“ nebo „standardní riziko“.

2. Bez ohledu na odstavce 1 tohoto článku, pokud hospodářský subjekt obdrží nebo se dozví jakékoli relevantní informace, a to i na základě posouzení provedeného podle odstavce 1 tohoto článku a včetně opodstatněných obav vyjádřených podle článku 31, které by poukazovaly na riziko, že relevantní produkty nejsou v souladu s tímto nařízením nebo že je toto nařízení obcházeno, splní všechny povinnosti podle článků 10 a 11 a veškeré relevantní informace neprodleně sdělí příslušnému orgánu.

3. Pokud se příslušný orgán dozví jakékoli informace, které by poukazovaly na riziko obcházení tohoto nařízení, včetně případů, kdy jsou relevantní komodity vyprodukované nebo relevantní produkty vyrobené v zemi nebo její části zařazené do kategorie „standardní riziko“ nebo „vysoké riziko“ následně zpracovávány v zemi zařazené do kategorie „nízké riziko“ a odtud umístěny na trh nebo ho opustí, přijme příslušný orgán okamžitá opatření v souladu s čl. 17 odst. 1 a v případě potřeby přijme předběžná opatření v souladu s článkem 23.

KAPITOLA 3

POVINNOSTI ČLENSKÝCH STÁTŮ A JEJICH PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ

Článek 14

Příslušné orgány

1. Členské státy určí jeden nebo více orgánů příslušných pro plnění povinností vyplývajících z tohoto nařízení.
2. Do 30. prosince 2023 členské státy sdělí Komisi názvy, adresy a kontaktní údaje příslušných orgánů uvedených v odstavci 1. Členské státy sdělí Komisi bez zbytečného prodlení všechny změny těchto údajů.
3. Komise bez zbytečného prodlení zveřejní seznam příslušných orgánů na svých internetových stránkách. Tento seznam pravidelně aktualizuje na základě aktualizací obdržených od členských států.
4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly patřičné pravomoci, funkční nezávislost a zdroje k plnění povinností stanovených v této kapitole.

Článek 15

Technická pomoc, vedení a výměna informací

1. Aniž je dotčena povinnost hospodářských subjektů vykonávat náležitou péči podle článku 8, mohou členské státy poskytnout hospodářským subjektům technickou a jinou pomoc a pokyny. Komise může ve spolupráci s členskými státy v případě potřeby rovněž poskytnout pokyny hospodářským subjektům a příslušným orgánům. Při poskytování technické a jiné pomoci a pokynů se bere v potaz situace malých a středních podniků, včetně mikropodniků, a fyzických

osob s cílem usnadnit dodržování tohoto nařízení, mimo jiné i pokud jde o převod údajů z relevantních systémů na určení geolokalizace do informačního systému uvedeného v článku 33. Zohlední se také relevantní stávající i budoucí právní akty Unie obsahující povinnosti v oblasti náležité péče.

2. Členské státy usnadňují výměnu a šíření relevantních informací, zejména s cílem pomoci hospodářským subjektům při posuzování rizik podle článku 10 a v oblasti osvědčených postupů týkajících se provádění tohoto nařízení.

3. Příslušné orgány a Komise průběžně sledují veškeré významné změny ve struktuře obchodu s relevantními produkty, jež mohou vést k obcházení tohoto nařízení, a vyměňují si o nich informace.

4. Pomoc se poskytuje způsobem, který neohrožuje nezávislost, právní povinnosti ani odpovědnost příslušných orgánů při prosazování tohoto nařízení.

5. Komise může usnadnit harmonizované provádění tohoto nařízení vydáním relevantních pokynů a podporou patřičné výměny informací, koordinace a spolupráce mezi příslušnými orgány, mezi příslušnými orgány a celními orgány a mezi příslušnými orgány a Komisí.

Článek 16

Povinnost provádět kontroly

1. Příslušné orgány provádějí na svém území kontroly s cílem zjistit, zda hospodářské subjekty a obchodníci usazení v Unii dodržují toto nařízení. Provádějí takové kontroly rovněž s cílem zjistit, zda jsou relevantní produkty, které hospodářský subjekt nebo obchodník uvedl nebo dodal na trh nebo vyvezl anebo tak hodlá učinit, v souladu s tímto nařízením.

2. Kontroly uvedené v odstavci 1 tohoto článku se provádějí v souladu s články 18 a 19.

3. K určení kontrol, které mají být provedeny, používají příslušné orgány přístup založený na posouzení rizik. Kritéria rizik se určí na základě analýzy rizik nesouladu s tímto nařízením, přičemž se zohlední zejména relevantní komodity, složitost a délka dodavatelských řetězců, včetně toho, zda dochází ke smísení relevantních produktů, a fáze zpracování relevantního produktu, skutečnost, zda se dotčené pozemky nacházejí v blízkosti lesů, přiřazení rizika zemím nebo jejich částem v souladu s článkem 29, přičemž se věnuje zvláštní pozornost situaci zemí nebo jejich částí, které byly zařazeny do kategorie „vysoké riziko“, historii nedodržování tohoto nařízení hospodářskými subjekty nebo obchodníky, riziku obcházení a veškerým dalším relevantním informacím. Analýza rizik vychází z informací uvedených v člancích 9 a 10 a může vycházet z informací obsažených v informačním systému uvedeném v článku 33 a být podporována dalšími relevantními zdroji, jako jsou údaje z monitorování, rizikové profily poskytnuté mezinárodními organizacemi, opodstatněné obavy vyjádřené podle článku 31 nebo závěry ze zasedání skupin odborníků Komise.

4. Komise ve vhodných případech stanoví a pravidelně přezkoumává a aktualizuje orientační kritéria rizik na úrovni Unie v souladu s odstavcem 3 a sděluje je příslušným orgánům.

5. Pro účely provádění kontrol podle odstavce 1 stanoví příslušné orgány roční plány, které obsahují alespoň:

- a) vnitrostátní kritéria rizik stanovená v souladu s odstavcem 3 pro účely určení kontrol, jež jsou nezbytné, která vycházejí z jakýchkoli případných orientačních kritérií rizik na úrovni Unie stanovených Komisí v souladu s odstavcem 4 a systematicky zahrnují kritéria rizik ve vztahu k zemím nebo jejich částem, které byly zařazeny do kategorie „vysoké riziko“;
 - b) výběr hospodářských subjektů a obchodníků, u nichž mají být provedeny kontroly, uskutečněny na základě vnitrostátních kritérií rizik uvedených v písmenu a), mimo jiné s využitím informací obsažených v informačním systému podle článku 33 a metod elektronického zpracování dat; u každého hospodářského subjektu nebo obchodníka, u něhož má být provedena kontrola, mohou příslušné orgány určit, která konkrétní prohlášení o náležité péči mají být zkontrolována.
6. Roční přezkum plánů prováděný příslušnými orgány systematicky vychází z výsledků kontrol a ze zkušeností s prováděním plánů uvedených v odstavci 5 s cílem zlepšit jejich účinnost.
 7. Příslušné orgány sdělí své plány kontrol a jejich aktualizace ostatním příslušným orgánům a Komisi. Příslušné orgány si vyměňují informace o vývoji a uplatňování kritérií rizik podle odstavce 5 a koordinují tento vývoj a uplatňování s příslušnými orgány jiných členských států a s Komisí s cílem zlepšit účinnost prosazování tohoto nařízení.
 8. Každý členský stát zajistí, aby se roční kontroly prováděné jeho příslušnými orgány podle odstavce 1 tohoto článku týkaly alespoň 3 % hospodářských subjektů, jež uvádějí nebo dodávají na trh nebo vyvážejí relevantní produkty, které obsahují relevantní komodity vyprodukované v zemi produkce nebo jejich částech zařazených v souladu s článkem 29 do kategorie „standardní riziko“, nebo které byly vyrobeny za použití těchto komodit.
 9. Každý členský stát zajistí, aby se roční kontroly prováděné jeho příslušnými orgány podle odstavce 1 tohoto článku týkaly alespoň 9 % hospodářských subjektů, jež uvádějí nebo dodávají na trh nebo vyvážejí relevantní produkty, které obsahují relevantní komodity nebo které byly vyrobeny za jejich použití, jakož i 9 % množství každého z relevantních produktů, které obsahují relevantní komodity vyprodukované v zemi nebo jejich částech zařazených v souladu s článkem 29 do kategorie „vysoké riziko“ nebo které byly vyrobeny za použití těchto komodit.
 10. Každý členský stát zajistí, aby se roční kontroly prováděné jeho příslušnými orgány v souladu s odstavcem 1 tohoto článku týkaly alespoň 1 % hospodářských subjektů, jež uvádějí nebo dodávají na trh nebo vyvážejí relevantní produkty, které obsahují relevantní komodity vyprodukované v zemi nebo v jejich částech zařazených v souladu s článkem 29 do kategorie „nízké riziko“ nebo které byly vyrobeny za použití těchto komodit.
 11. Kvantifikovaných cílů pro kontroly, které mají provádět příslušné orgány, musí být dosaženo samostatně za každou z relevantních komodit. Tyto cíle se vypočítají s odkazem na celkový počet hospodářských subjektů, které v předchozím roce uvedly nebo dodaly na trh nebo vyvezly relevantní produkty, a v relevantních případech na množství. Hospodářské subjekty se považují za zkontrolované poté, co příslušný orgán zkontroloval prvky uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. a) a b).
 12. Aniž jsou dotčeny předem naplánované kontroly podle odstavce 5 tohoto článku, provádějí příslušné orgány kontroly podle odstavce 1 tohoto článku, když obdrží nebo se dozvědí relevantní informace, a to i na základě opodstatněných obav vyjádřených třetími stranami podle článku 31, o potenciálním nesouladu s tímto nařízením.

13. Kontroly se provádějí bez předchozího upozornění hospodářského subjektu nebo obchodníka, ledaže je předběžné oznámení hospodářskému subjektu nebo obchodníkovi nezbytné za účelem zajištění účinnosti kontrol.

14. Příslušné orgány vedou záznamy o kontrolách uvádějící zejména povahu a výsledky kontrol, jakož i opatření přijatá v případě nesouladu. Záznamy o všech kontrolách se uchovávají po dobu nejméně deseti let.

15. Záznamy o kontrolách provedených podle tohoto nařízení a zprávy o jejich výsledcích představují informace o životním prostředí pro účely směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ⁽²²⁾ a na požádání se zpřístupní.

Článek 17

Relevantní produkty, které vyžadují okamžitá opatření

1. Příslušné orgány určí situace, ve kterých relevantní produkty představují tak vysoké riziko nesouladu s článkem 3, že před uvedením nebo dodáním na trh nebo vývozem vyžadují okamžitá opatření příslušných orgánů. Příslušné orgány takové určené situace zaregistrují v informačním systému uvedeném v článku 33.

2. Pokud příslušné orgány určí situace uvedené v odstavci 1 tohoto článku, a to i v případě, že hospodářský subjekt předloží prohlášení o náležité péči týkající se dotčených relevantních produktů, informační systém uvedený v článku 33 zaznamená vysoké riziko nesouladu s článkem 3 a informuje příslušné orgány, které:

- a) přijmou okamžitá předběžná opatření podle článku 23 s cílem pozastavit uvádění nebo dodávání těchto relevantních produktů na trh, nebo
- b) po zprovoznění elektronického rozhraní uvedeného v čl. 28 odst. 1 v případě relevantních produktů, které vstupují na trh nebo jej opouštějí, požádají celní orgány, aby pozastavily jejich propuštění do volného oběhu nebo vývoz podle čl. 26 odst. 7.

3. Pozastavení uvedená v odstavci 2 tohoto článku skončí do tří pracovních dnů nebo v případě relevantních produktů podléhajících rychlé zkáze do 72 hodin od okamžiku, kdy bylo v informačním systému uvedeném v článku 33 zaznamenáno vysoké riziko nesouladu. Pokud příslušné orgány na základě výsledků kontrol provedených v této lhůtě dospějí k závěru, že potřebují dodatečnou dobu k určení toho, zda jsou relevantní produkty v souladu s článkem 3, prodlouží dobu pozastavení o další doby tří pracovních dnů prostřednictvím dodatečných předběžných opatření přijatých podle článku 23 nebo, v případě relevantních produktů vstupujících na trh nebo jej opouštějících, prostřednictvím oznámení celním orgánům o nutnosti zachovat pozastavení podle čl. 26 odst. 7.

Článek 18

Kontroly hospodářských subjektů a obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky

1. Kontroly hospodářských subjektů a obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky zahrnují:

- a) prověření jejich systému náležité péče, včetně posouzení rizik a postupů ke zmírnění rizik, a dokumentace a záznamů, které prokazují řádné fungování systému náležité péče;

- b) prověření dokumentace a záznamů, jež prokazují, že konkrétní relevantní produkt, který hospodářský subjekt uvedl nebo hodlá uvést na trh nebo vyvézt nebo který obchodník, který není malým ani středním podnikem, dodal nebo hodlá dodat na trh, je v souladu s tímto nařízením, a to v příslušných případech i pomocí opatření ke zmírnění rizik, jakož i prověření příslušných prohlášení o náležitě péči;
2. Kontroly hospodářských subjektů a obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky, mohou ve vhodných případech, zejména pokud prověření uvedená v odstavci 1 vyvolala otázky, rovněž zahrnovat:
- a) prověření relevantních komodit nebo relevantních produktů na místě s cílem zjistit jejich shodu s dokumentací používanou pro výkon náležité péče;
- b) prověření nápravných opatření přijatých podle článku 24;
- c) veškeré technické a vědecké prostředky adekvátní k určení biologického druhu nebo přesného místa, kde byla vyprodukována relevantní komodita nebo kde byl vyroben relevantní produkt, včetně anatomické nebo chemické analýzy či analýzy DNA;
- d) veškeré technické a vědecké prostředky adekvátní k určení toho, zda relevantní produkty nezpůsobují odlesňování, včetně údajů o pozorování Země, jako jsou údaje z programu Copernicus a jeho nástrojů nebo z jiných veřejně či soukromě dostupných relevantních zdrojů, a
- e) namátkové kontroly, včetně auditů na místě, ve vhodných případech i ve třetích zemích, pokud s tím tyto třetí země souhlasí, prostřednictvím spolupráce se správními orgány uvedených třetích zemí.

Článek 19

Kontroly obchodníků, kteří jsou malými a středními podniky

1. Kontroly obchodníků, kteří jsou malými a středními podniky, zahrnují prověření dokumentace a záznamů, které prokazují soulad s čl. 5 odst. 2, 3 a 4.
2. Kontroly obchodníků, kteří jsou malými a středními podniky, mohou ve vhodných případech, zejména pokud prověření uvedená v odstavci 1 vyvolala otázky, rovněž zahrnovat namátkové kontroly, včetně auditů na místě.

Článek 20

Úhrada nákladů příslušných orgánů

1. Členské státy mohou povolit svým příslušným orgánům vymáhat od hospodářských subjektů nebo obchodníků úhradu plné výše nákladů svých činností v souvislosti s případy nesouladu.
2. Náklady uvedené v odstavci 1 mohou zahrnovat náklady na provedení zkoušek, na skladování a na činnosti týkající se relevantních produktů, u nichž se zjistilo, že jsou nevyhovující, a které před svým propuštěním do volného oběhu, uvedením na trh nebo vývozem podléhají nápravným opatřením.

Článek 21

Spolupráce a výměna informací

1. Příslušné orgány spolupracují navzájem, s celními orgány svých členských států, s příslušnými orgány a celními orgány jiných členských států, s Komisí a v případě potřeby se správními orgány třetích zemí za účelem zajištění souladu s tímto nařízením, a to i pokud jde o provádění auditů na místě.
2. Příslušné orgány s Komisí uzavřou správní ujednání týkající se předávání informací o vyšetřování a vedení vyšetřování.
3. Příslušné orgány si vyměňují informace nezbytné k prosazování tohoto nařízení, mimo jiné prostřednictvím informačního systému uvedeného v článku 33. To zahrnuje poskytování přístupu příslušným orgánům jiných členských států k informacím o hospodářských subjektech a obchodnících, včetně prohlášení o náležité péči, a o povaze a výsledcích provedených kontrol, jakož i výměnu takových informací s těmito orgány, aby se usnadnilo prosazování tohoto nařízení.
4. Příslušné orgány okamžitě upozorní příslušné orgány jiných členských států a Komisi, pokud zjistí jakýkoli potenciální nesoulad s tímto nařízením a závažné nedostatky, které by mohly ovlivnit více než jeden členský stát. Příslušné orgány zejména informují příslušné orgány dalších členských států, pokud zjistí, že je na trhu relevantní produkt, který považují za nevyhovující, aby umožnily stažení takového produktu z trhu či z prodeje ve všech členských státech.
5. Na žádost příslušného orgánu mu členské státy poskytnou informace nezbytné k zajištění souladu s tímto nařízením.

Článek 22

Podávání zpráv

1. Do 30. dubna každého roku zpřístupní členské státy veřejnosti a Komisi informace o uplatňování tohoto nařízení během předchozího kalendářního roku. Tyto informace zahrnují:
 - a) plány kontrol a kritéria rizik, z nichž tyto plány vycházejí;
 - b) počet a výsledky kontrol provedených u hospodářských subjektů, obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky, a jiných obchodníků ve vztahu k celkovému počtu hospodářských subjektů, obchodníků, kteří nejsou malými a středními podniky, a jiných obchodníků, včetně typů zjištěného nesouladu;
 - c) množství zkontrolovaných relevantních produktů ve vztahu k celkovému množství relevantních produktů uvedených na trh nebo vyvezených a k zemím produkce; u relevantních produktů vstupujících na trh nebo jej opouštějících se množství vyjadřuje v kilogramech čisté hmotnosti a v příslušných případech v doplňkové jednotce stanovené v příloze I nařízení (EHS) č. 2658/87 ve vztahu k uvedenému kódu harmonizovaného systému, ve všech ostatních případech se množství vyjadřuje v čisté hmotnosti nebo v příslušných případech v objemu či v počtu jednotek; doplňková jednotka se použije, je-li jednotně definována pro všechny možné podpoložky v rámci kódu harmonizovaného systému uvedeného v prohlášení o náležité péči;
 - d) v případech nesouladu nápravná opatření přijatá v souladu s článkem 24 a sankce uložené v souladu s článkem 25;
 - e) procentní podíl kontrol provedených s předchozím upozorněním podle čl. 16 odst. 13, jejichž využití příslušné orgány odůvodní ve svých kontrolních zprávách.

2. Do 30. října každého roku zveřejní útvary Komise na základě údajů poskytnutých členskými státy podle odstavce 1 celounijní přehled o uplatňování tohoto nařízení.

Článek 23

Předběžná opatření

Členské státy stanoví možnost, aby jejich příslušné orgány přijaly okamžitá předběžná opatření, včetně zabavení relevantních komodit nebo relevantních produktů nebo pozastavení jejich uvedení nebo dodání na trh nebo jejich vývozu, pokud byl zjištěn potenciální nesoulad s tímto nařízením na základě kterékoli z těchto činností:

- a) prověření důkazů nebo jiných relevantních informací, včetně informací vyměněných podle článku 21 nebo opodstatněných obav vyjádřených podle článku 31;
- b) kontrol podle článků 18 a 19;
- c) zjištění rizik v informačním systému uvedeném v článku 33.

V případě potřeby členské státy o těchto opatřeních neprodleně informují Komisi a příslušné orgány ostatních členských států.

Článek 24

Nápravná opatření v případě nesouladu

1. Aniž je dotčen článek 25, pokud příslušné orgány zjistí, že hospodářský subjekt nebo obchodník porušili toto nařízení nebo že relevantní produkt uvedený nebo dodaný na trh nebo vyvezený je nevyhovující, požádají neprodleně tento hospodářský subjekt nebo tohoto obchodníka, aby ve stanovené a přiměřené lhůtě přijali vhodná a přiměřená nápravná opatření k ukončení tohoto nesouladu.

2. Pro účely odstavce 1 nápravná opatření, která musí hospodářský subjekt nebo obchodník přijmout, zahrnují alespoň jedno nebo případně více z těchto opatření:

- a) náprava jakéhokoli formálního nesouladu, zejména s požadavky kapitoly 2;
- b) zabránění uvedení či dodání relevantního produktu na trh Unie nebo jeho vývozu z něj;
- c) okamžité stažení relevantního produktu z trhu nebo oběhu;
- d) darování relevantního produktu pro dobročinné účely nebo účely veřejného zájmu, nebo není-li to možné, jeho likvidace v souladu s právem Unie v oblasti nakládání s odpady.

3. Bez ohledu na nápravná opatření přijatá podle odstavce 2 hospodářský subjekt nebo obchodník vyřeší veškeré nedostatky v systému náležitě péče s cílem zabránit riziku dalšího nesouladu s tímto nařízením.

4. Pokud hospodářský subjekt nebo obchodník ve lhůtě stanovené příslušným orgánem podle odstavce 1 nepřijmou nápravná opatření uvedená v odstavci 2 nebo nadále trvá nesoulad podle odstavce 1, příslušné orgány po uplynutí uvedené lhůty zajistí uplatňování vyžadovaných nápravných opatření uvedených v odstavci 2 všemi prostředky, které mají podle práva dotčeného členského státu k dispozici.

Článek 25

Sankce

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ⁽²³⁾, stanoví členské státy pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení hospodářskými subjekty a obchodníky a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Členské státy oznámí tato pravidla a opatření Komisi a neprodleně jí oznámí i všechny jejich následné změny.

2. Sankce uvedené v odstavci 1 musí být účinné, přiměřené a odrazující. Musí zahrnovat:

- a) pokuty přiměřené škodám na životním prostředí a hodnotě dotčených relevantních komodit nebo relevantních produktů, přičemž výše pokut se vypočítá tak, aby bylo zajištěno, že odpovědné osoby budou skutečně připraveny o ekonomický prospěch plynoucí z porušení tohoto nařízení, jehož se dopustily, a v případě opakovaného porušení se výše těchto pokut bude postupně zvyšovat; v případě právnické osoby je maximální výše této pokuty stanovena na nejméně 4 % celkového ročního obrátu hospodářského subjektu nebo obchodníka v celé Unii za finanční rok předcházející rozhodnutí o uložení pokuty, vypočítaného v souladu s postupem výpočtu celkového obrátu podniků stanoveným v čl. 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁴⁾, a pokud je to nezbytné, zvýší se tak, aby byla vyšší než potenciální získaný ekonomický prospěch;
- b) konfiskaci dotčených relevantních produktů hospodářskému subjektu nebo obchodníkovi;
- c) konfiskaci příjmů získaných hospodářským subjektem nebo obchodníkem z transakce s dotčenými relevantními produkty;
- d) dočasné vyloučení na dobu nejvýše 12 měsíců ze zadávání veřejných zakázek a z přístupu k veřejnému financování, včetně nabídkových řízení, grantů a koncesí;
- e) v případě závažného nebo opakovaného porušení tohoto nařízení dočasný zákaz uvádět nebo dodávat relevantní komodity a relevantní produkty na trh Unie nebo je z něj vyvážet;
- f) v případě závažného nebo opakovaného porušení tohoto nařízení zákaz vykonávat zjednodušenou náležitou péči podle článku 13.

3. Členské státy oznámí Komisi pravomocné rozsudky nad právnickými osobami týkající se porušení tohoto nařízení a sankce, které jim byly uloženy, do 30 dnů od nabytí právní moci těchto rozsudků, přičemž zohlední relevantní pravidla ochrany údajů. Komise zveřejní na svých internetových stránkách seznam těchto rozsudků, který obsahuje tyto prvky:

- a) název právnické osoby;
- b) datum nabytí právní moci rozsudku;
- c) souhrn činností, u nichž bylo zjištěno, že právnická osoba toto nařízení porušila, a
- d) povahu uložené sankce a v případě finanční sankce i její výši.

KAPITOLA 4

POSTUPY PRO RELEVANTNÍ PRODUKTY, KTERÉ VSTUPUJÍ NA TRH NEBO JEJ OPOUŠTĚJÍ

Dohled

1. Relevantní produkty propuštěné do celního režimu „propuštění do volného oběhu“ nebo „vývoz“ podléhají dohledu a opatřením stanoveným v této kapitole. Uplatňováním této kapitoly nejsou dotčena jakákoli jiná ustanovení tohoto nařízení ani jiné právní akty Unie upravující propuštění zboží do volného oběhu nebo vývoz zboží, zejména nařízení (EU) č. 952/2013 a jeho články 46, 47, 134 a 267. Na dohled nad relevantními produkty vstupujícími na trh se však nepoužije kapitola VII nařízení (EU) 2019/1020, pokud jde o uplatňování a prosazování tohoto nařízení.
2. Příslušné orgány odpovídají za obecné prosazování tohoto nařízení ve vztahu k relevantnímu produktu, který vstupuje na trh nebo jej opouští. Zejména v souladu s článkem 16 odpovídají za to, aby byly na základě přístupu založeného na posouzení rizik určeny kontroly, které mají být provedeny, a aby bylo kontrolami podle článku 16 zjištěno, zda je jakýkoli takový relevantní produkt v souladu s článkem 3. Příslušné orgány vykonávají tuto odpovědnost v souladu s relevantními ustanoveními kapitoly 3.
3. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, vykonávají celní orgány kontrolu celních prohlášení podaných v souvislosti s relevantními produkty, které vstupují na trh nebo jej opouštějí, v souladu s články 46 a 48 nařízení (EU) č. 952/2013. Tyto kontroly vycházejí především z analýzy rizik, jak je stanoveno v čl. 46 odst. 2 nařízení (EU) č. 952/2013.
4. Referenční číslo prohlášení o náležité péči se zpřístupní celním orgánům před propuštěním relevantního produktu, který vstupuje na trh nebo jej opouští, do volného oběhu nebo před jeho vývozem. Za tímto účelem osoba podávající celní prohlášení k propuštění relevantního produktu do volného oběhu nebo jeho vývozu zpřístupní celním orgánům referenční číslo prohlášení o náležité péči přidělené ve vztahu k tomuto relevantnímu produktu informačním systémem uvedeným v článku 33, ledaže je prohlášení o náležité péči zpřístupněno prostřednictvím elektronického rozhraní uvedeného v čl. 28 odst. 2.
5. Pro účely zohlednění souladu s tímto nařízením, pokud jde o umožnění propuštění relevantního produktu do volného oběhu nebo jeho vývozu:
 - a) až do zavedení elektronického rozhraní podle čl. 28 odst. 1 se nepoužijí odstavce 6 až 9 tohoto článku a celní orgány si vyměňují informace a spolupracují s příslušnými orgány v souladu s článkem 27 a v případě potřeby zohlední tuto výměnu informací a spolupráci při povolování propuštění relevantních produktů do volného oběhu nebo jejich vývozu;
 - b) po zavedení elektronického rozhraní podle čl. 28 odst. 1 se použijí odstavce 6 až 9 tohoto článku a oznámení a žádosti podle odstavců 6 až 9 tohoto článku se podávají prostřednictvím tohoto elektronického rozhraní.
6. Při provádění kontrol celních prohlášení k propuštění do volného oběhu nebo vývozu relevantního produktu vstupujícího na trh nebo jej opouštějícího celní orgány prověří pomocí elektronického rozhraní podle čl. 28 odst. 1 status, který odpovídajícímu prohlášení o náležité péči přidělily příslušné orgány v informačním systému uvedeném v článku 33.
7. Pokud status uvedený v odstavci 6 tohoto článku naznačuje, že relevantní produkt, který vstupuje na trh nebo jej opouští, byl určen podle čl. 17 odst. 2 jako produkt, který před uvedením nebo dodáním na trh nebo vývozem vyžaduje kontrolu, pozastaví celní orgány propuštění daného relevantního produktu do volného oběhu nebo jeho vývoz.

8. Pokud jsou splněny všechny ostatní požadavky a formality podle unijního nebo vnitrostátního práva týkající se propuštění do volného oběhu nebo vývozu, celní orgány propustí relevantní produkt, který vstupuje na trh nebo jej opouští, do volného oběhu nebo povolí jeho vývoz v kterékoli z těchto situací:
- a) status uvedený v odstavci 6 tohoto článku nenaznačuje, že tento relevantní produkt byl určen podle čl. 17 odst. 2 jako produkt, který před svým uvedením nebo dodáním na trh nebo vývozem vyžaduje kontrolu;
 - b) propuštění do volného oběhu nebo vývoz byly pozastaveny v souladu s odstavcem 7 tohoto článku a příslušné orgány nepožádaly o zachování pozastavení podle čl. 17 odst. 3;
 - c) propuštění do volného oběhu nebo vývoz byly pozastaveny v souladu s odstavcem 7 a příslušné orgány oznámily celním orgánům, že pozastavení propuštění relevantních produktů do volného oběhu nebo vývozu lze zrušit.
9. Pokud příslušné orgány dospějí k závěru, že relevantní produkt, který vstupuje na trh nebo jej opouští, je nevyhovující, oznámí to celním orgánům a celní orgány propuštění tohoto relevantního produktu do volného oběhu nebo jeho vývoz nepovolí.
10. Propuštění do volného oběhu nebo vývoz se nepovažují za prokázání souladu s právem Unie, a konkrétně s tímto nařízením.

Článek 27

Spolupráce a výměna informací mezi orgány

1. S cílem umožnit přístup založený na posouzení rizik podle čl. 16 odst. 5 pro relevantní produkty, které vstupují na trh nebo jej opouštějí, a zajistit, aby kontroly byly účinné a byly prováděny v souladu s tímto nařízením, Komise, příslušné orgány a celní orgány úzce spolupracují a vyměňují si informace.
2. Celní orgány a příslušné orgány spolupracují v souladu s čl. 47 odst. 2 nařízení (EU) č. 952/2013 a vyměňují si informace nezbytné pro plnění jejich funkcí podle tohoto nařízení, a to i elektronickými prostředky.
3. Celní orgány mohou v souladu s čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013 sdělit příslušnému orgánu členského státu, ve kterém jsou hospodářský subjekt, obchodník nebo zplnomocněný zástupce usazení, důvěrné informace, které získaly při plnění svých povinností nebo které jim byly poskytnuty jako důvěrné.
4. Pokud příslušné orgány obdržely informace v souladu s tímto článkem, mohou je sdělit příslušným orgánům jiných členských států v souladu s čl. 21 odst. 3.
5. Informace týkající se rizik se vyměňují takto:
- a) mezi celními orgány v souladu s čl. 46 odst. 5 nařízení (EU) č. 952/2013;
 - b) mezi celními orgány a Komisí v souladu s čl. 47 odst. 2 nařízení (EU) č. 952/2013;
 - c) mezi celními orgány a příslušnými orgány, včetně příslušných orgánů jiných členských států, v souladu s čl. 47 odst. 2 nařízení (EU) č. 952/2013.

Článek 28

Elektronické rozhraní

1. Komise vyvine elektronické rozhraní založené na prostředí jednotného portálu Evropské unie pro oblast celnictví, zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2399 ⁽²⁵⁾, které umožní přenos údajů, zejména oznámení a žádostí podle čl. 26 odst. 6 až 9 tohoto nařízení, mezi vnitrostátními celními systémy a informačním systémem podle článku 31 tohoto nařízení. Toto elektronické rozhraní musí být zavedeno do 30. června 2028.
2. Komise vyvine elektronické rozhraní v souladu s článkem 12 nařízení (EU) 2022/2399, aby umožnila:
 - a) hospodářským subjektům a obchodníkům splnit povinnost předložit prohlášení o náležité péči pro relevantní komoditu nebo relevantní produkt podle článku 4 tohoto nařízení jejím zpřístupněním prostřednictvím vnitrostátního jednotného portálu pro oblast celnictví podle článku 8 nařízení (EU) 2022/2399 a získat zpětnou vazbu k prohlášení od příslušných orgánů a
 - b) předání prohlášení o náležité péči do informačního systému uvedeného v článku 33.
3. Komise přijme prováděcí akty, jimiž upřesní podrobnosti prováděcích opatření k odstavcům 1 a 2 tohoto článku, a zejména vymezí údaje, které se mají předávat v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku, včetně jejich formátu. Prováděcí akt rovněž objasní, jak se veškeré změny statusu přiděleného příslušnými orgány jednotlivým prohlášením o náležité péči v informačním systému uvedeném v článku 33 neprodleně a automaticky oznamují příslušným celním orgánům prostřednictvím elektronického rozhraní uvedeného v odstavci 1 tohoto článku. Prováděcí akty mohou rovněž stanovit, že určité konkrétní údaje dostupné v prohlášení o náležité péči a nezbytné pro činnost celních orgánů, včetně dohledu a boje proti podvodům, se předávají a registrují v unijních a vnitrostátních celních systémech. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 2.

KAPITOLA 5

SYSTÉM REFERENČNÍHO SROVNÁVÁNÍ ZEMÍ A SPOLUPRÁCE SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 29

Posuzování zemí

1. Toto nařízení zavádí třístupňový systém posuzování zemí nebo jejich částí. Za tímto účelem jsou členské státy i třetí země nebo jejich části zařazeny do jedné z následujících kategorií rizika:
 - a) „vysoké riziko“, kam se řadí země nebo jejich části, u nichž posouzení uvedené v odstavci 3 vedlo ke zjištění, že v těchto zemích nebo jejich částech existuje vysoké riziko produkce relevantních komodit, jejichž relevantní produkty nejsou v souladu s čl. 3 písm. a);
 - b) „nízké riziko“, kam se řadí země nebo jejich části, u nichž posouzení uvedené v odstavci 3 vedlo k závěru, že existuje dostatečná jistota, že případy produkce relevantních komodit, jejichž relevantní produkty nejsou v souladu s čl. 3 písm. a), jsou v těchto zemích nebo jejich částech výjimečné;
 - c) „standardní riziko“, kam se řadí země nebo jejich části, které nespadají do kategorie „vysoké riziko“ ani do kategorie „nízké riziko“.

2. Ke dni 29. června 2023 se všem zemím přiřadí standardní úroveň rizika. Komise zařadí země nebo jejich části do kategorií „nízké riziko“ nebo „vysoké riziko“ v souladu s odstavcem 1. Seznam zemí nebo jejich částí zařazených do kategorií „nízké riziko“ nebo „vysoké riziko“ se zveřejní prostřednictvím prováděcích aktů, které budou přijaty přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 2, a to nejpozději 30. prosince 2024. Tento seznam se přezkoumává a v případě potřeby aktualizuje tak často, jak je to s ohledem na nové důkazy nezbytné.

3. Zařazení zemí nebo jejich částí do kategorií „nízké riziko“ a „vysoké riziko“ podle odstavce 1 se musí zakládat na objektivním a transparentním posouzení Komisí, přičemž se zohlední nejnovější vědecké důkazy a mezinárodně uznávané zdroje. Zařazení vychází především z těchto hodnotících kritérií:

- a) míra odlesňování a znehodnocování lesů;
- b) míra rozšiřování zemědělské půdy pro relevantní komodity;
- c) trendy produkce relevantních komodit a relevantních produktů.

4. V rámci posouzení uvedeného v odstavci 3 lze zohlednit rovněž:

- a) informace předložené dotčenou zemí, dotčenými regionálními orgány, hospodářskými subjekty, nevládními organizacemi a třetími stranami, včetně původních obyvatel, místních komunit a organizací občanské společnosti, pokud jde o účinné zahrnutí emisí a jejich pohlcování v oblasti zemědělství, lesnictví a využívání půdy do vnitrostátně stanoveného příspěvku předloženého na základě Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu;
- b) dohody a další nástroje mezi dotčenou zemí a Unií nebo jejími členskými státy, které se zabývají odlesňováním a znehodnocováním lesů a usnadňují soulad relevantních komodit a relevantních produktů s článkem 3 a účinné uplatňování těchto nástrojů;
- c) to, zda má dotčená země zavedeny právní předpisy s celostátní nebo nižší než celostátní oblastí působnosti, a to i v souladu s článkem 5 Pařížské dohody, a zda přijímá účinná opatření pro vymáhání, aby řešila odlesňování a znehodnocování lesů a aby předcházela činnostem vedoucím k odlesňování a znehodnocování lesů a tyto činnosti sankcionovala, a zejména zda uplatňuje dostatečně přísné sankce, které připravují o prospěch plynoucí z odlesňování nebo znehodnocování lesů;
- d) to, zda dotčená země transparentně zpřístupňuje relevantní údaje, a v relevantních případech to, zda existují a zda jsou dodržovány nebo účinně prosazovány právní předpisy na ochranu lidských práv, práv původních obyvatel, místních komunit a dalších držitelů zvykových vlastnických práv;
- e) sankce uvalené Radou bezpečnosti OSN nebo Radou Evropské unie na dovoz nebo vývoz relevantních komodit a relevantních produktů.

5. Komise zahájí specifický dialog se všemi zeměmi, které jsou zařazeny do kategorie „vysoké riziko“ nebo kterým zařazení do této kategorie hrozí, s cílem jejich míru rizika snížit.

6. Aniž je dotčen odstavec 5, Komise formálně oznámí dotčené zemi svůj úmysl zařadit tuto zemi nebo její část do jiné kategorie rizika a vyzve ji, aby poskytla veškeré informace, které v tomto ohledu považuje za užitečné. Komise o tomto úmyslu rovněž informuje příslušné orgány.

V oznámení uvede Komise tyto informace:

- a) důvod nebo důvody úmyslu změnit zařazení země nebo jejích částí podle kategorie rizika;
 - b) výzvu k písemné odpovědi Komisi ohledně jejího úmyslu změnit zařazení země nebo jejích částí podle kategorie rizika;
 - c) důsledky zařazení země nebo jejích částí do kategorie „vysoké riziko“ nebo „nízké riziko“.
7. Komise poskytne dotčené zemi přiměřený čas na odpověď na oznámení. Pokud se oznámení týká úmyslu Komise zařadit danou zemi nebo její část do vyšší kategorie rizika, může dotčená země ve své odpovědi Komisi poskytnout informace o opatřeních, která přijala k nápravě situace.
8. Komise bezodkladně oznámí dotčené zemi a příslušným orgánům zařazení země nebo jejích částí na seznam uvedený v odstavci 2 nebo jejich vyřazení z tohoto seznamu.

Článek 30

Spolupráce se třetími zeměmi

1. Komise jménem Unie a v případě zájmu členské státy, každý ve své působnosti, navází koordinovanou spolupráci s producentními zeměmi dotčenými tímto nařízením a jejich částmi, zejména s těmi, které byly v souladu s článkem 29 zařazeny do kategorie „vysoké riziko“, prostřednictvím využití stávajících a budoucích partnerství a dalších relevantních mechanismů spolupráce s cílem společně řešit základní příčiny odlesňování a znehodnocování lesů. Komise vypracuje pro tuto spolupráci komplexní strategický rámec Unie a zváží mobilizaci relevantních nástrojů Unie. Tato partnerství a mechanismy spolupráce se zaměří na ochranu, obnovu a udržitelné využívání lesů, odlesňování, znehodnocování lesů a přechod na udržitelné metody produkce komodit, spotřeby, zpracování a obchodu. Partnerství a mechanismy spolupráce mohou zahrnovat strukturované dialogy, správní ujednání a stávající dohody nebo jejich ustanovení, jakož i společné plány, které umožňují přechod na zemědělskou produkci usnadňující soulad s tímto nařízením, přičemž je třeba věnovat zvláštní pozornost potřebám původních obyvatel, místních komunit a drobných zemědělců a zajistit účast všech zainteresovaných aktérů.
2. Partnerství a spolupráce umožňují plnou účast všech zúčastněných stran, včetně občanské společnosti, původních obyvatel, místních komunit, žen, soukromého sektoru, včetně mikropodniků a dalších malých a středních podniků, a drobných zemědělců. Podporují nebo iniciují rovněž inkluzivní a participativní dialog zaměřený na vnitrostátní procesy právní a správní reformy s cílem posílit správu lesů a řešit domácí faktory přispívající k odlesňování.
3. Partnerství a spolupráce podporují rozvoj procesů integrovaného územního plánování, relevantních právních předpisů země produkce, mnohostranných procesů, fiskálních nebo obchodních pobídek a dalších příslušných nástrojů s cílem zlepšit ochranu lesů a biologické rozmanitosti, udržitelné obhospodařování a obnovu lesů, řešit přeměnu lesů a zranitelných ekosystémů na jiné způsoby využití půdy, optimalizovat přínosy pro krajinu, jistotu držby, produktivitu a konkurenceschopnost zemědělství a transparentnost dodavatelských řetězců, posílit práva komunit závislých na lesích, včetně drobných zemědělců, místních komunit a původních obyvatel, jejichž práva jsou stanovena v Deklaraci OSN o právech původních obyvatel, a zajistit veřejný přístup k dokumentům o obhospodařování lesů a dalším relevantním informacím.
4. Komise jménem Unie, nebo členské státy, či Komise i členské státy, každý ve své působnosti, se zapojují do mezinárodních dvoustranných a mnohostranných debat o politikách a opatřeních k zastavení odlesňování a znehodnocování lesů, a to i na mnohostranných fórech, jako jsou

Úmluva OSN o biologické rozmanitosti, FAO, Úmluva OSN o boji proti desertifikaci, Shromáždění OSN pro životní prostředí, Fórum OSN pro lesy, Rámcová úmluva OSN o změně klimatu, Světová obchodní organizace, skupina zemí G7 a G20. Tato angažovanost zahrnuje podporu přechodu k udržitelné zemědělské produkci a udržitelnému obhospodařování lesů, jakož i rozvoj transparentních a udržitelných dodavatelských řetězců a pokračující snahy o určení a schválení robustních standardů a definic, které zajistí vysokou úroveň ochrany lesů a dalších přírodních ekosystémů a souvisejících lidských práv.

5. Komise jménem Unie a v případě zájmu členské státy, každý ve své působnosti, se zapojují do dialogu a spolupráce s dalšími hlavními spotřebitelskými zeměmi s cílem prosazovat přijetí ambiciózních požadavků za účelem minimalizace příspěvku těchto zemí k odlesňování a znehodnocování lesů a zajištění rovných podmínek na celosvětové úrovni.

KAPITOLA 6

OPODSTATNĚNÉ OBAVY

Článek 31

Opodstatněné obavy fyzických nebo právnických osob

1. Fyzické nebo právnické osoby mohou vyjádřit příslušným orgánům opodstatněné obavy, pokud se domnívají, že jeden nebo více hospodářských subjektů nebo obchodníků porušují toto nařízení.
2. Příslušné orgány opodstatněné obavy pečlivě, nestranně a bez zbytečného odkladu posoudí, včetně toho, zda jsou tvrzení řádně podložena, a přijmou nezbytná opatření, včetně provedení kontrol a slyšení hospodářských subjektů a obchodníků, s cílem odhalit možná porušení tohoto nařízení a ve vhodných případech přijmou předběžná opatření podle článku 23, aby zabránily uvádění a dodávání relevantních produktů, které jsou předmětem šetření, na trh a jejich vývozu.
3. Do 30 dnů od obdržení vyjádření opodstatněných obav, pokud vnitrostátní právo nestanoví jinak, vyrozumí příslušný orgán osoby uvedené v odstavci 1, které vyjádřily opodstatněné obavy, o následných opatřeních přijatých v návaznosti na zmíněné vyjádření a své kroky zdůvodní.
4. Aniž jsou dotčeny povinnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ⁽²⁶⁾, stanoví členské státy opatření na ochranu totožnosti fyzických nebo právnických osob, které vyjádří opodstatněné obavy nebo provádějí šetření s cílem ověřit, zda hospodářské subjekty nebo obchodníci dodržují toto nařízení.

Článek 32

Přístup k právní ochraně

1. Každá fyzická nebo právnická osoba s dostatečným zájmem, jak je určen v souladu se stávajícími vnitrostátními systémy prostředků právní nápravy, která splňuje případná kritéria stanovená ve vnitrostátním právu, včetně osob, které vyjádřily opodstatněné obavy v souladu s článkem 31, má přístup ke správním nebo soudním řízením za účelem přezkumu zákonnosti rozhodnutí, aktů nebo nečinnosti příslušných orgánů podle tohoto nařízení.
2. Tímto nařízením nejsou dotčena jakákoli ustanovení vnitrostátního práva upravující přístup k právní ochraně a ustanovení požadující, aby před zahájením soudního řízení byly vyčerpány

správní přezkumné postupy.

KAPITOLA 7 INFORMAČNÍ SYSTÉM

Článek 33

Informační systém

1. Do 30. prosince 2024 Komise zřídí a následně udržuje informační systém, který obsahuje prohlášení o náležité péči zpřístupněná podle čl. 4 odst. 2.
2. Aniž je dotčeno plnění povinností stanovených v kapitolách 2 a 3, zajišťuje informační systém alespoň tyto funkce:
 - a) registraci hospodářských subjektů a obchodníků a jejich zplnomocněných zástupců v Unii; u hospodářských subjektů, jejichž relevantní produkty jsou propuštěny do celního režimu „propuštění do volného oběhu“ nebo „vývoz“, se v registračním profilu uvádí registrační a identifikační číslo hospodářských subjektů (číslo EORI) stanovené podle článku 9 nařízení (EU) č. 952/2013;
 - b) registraci prohlášení o náležité péči včetně sdělení referenčního čísla každého prohlášení o náležité péči předloženého prostřednictvím informačního systému dotčenému hospodářskému subjektu nebo obchodníkovi;
 - c) zpřístupnění referenčního čísla stávajících prohlášení o náležité péči podle čl. 4 odst. 8 a 9;
 - d) je-li to možné, převod údajů z relevantních systémů za účelem určení geolokalizace;
 - e) registraci výsledku kontrol prohlášení o náležité péči;
 - f) propojení s celním orgánem prostřednictvím jednotného portálu Evropské unie pro oblast celnictví v souladu s článkem 28, včetně možnosti oznámení a žádostí uvedených v čl. 26 odst. 6 až 9;
 - g) poskytování relevantních informací podporujících profilování rizik pro účely plánu kontrol podle čl. 16 odst. 5, včetně výsledků kontrol, profilování rizik hospodářských subjektů, obchodníků a relevantních komodit a relevantních produktů za účelem určení hospodářských subjektů a obchodníků, kteří mají být zkontrolováni podle čl. 16 odst. 5, a relevantních produktů, které mají příslušné orgány zkontrolovat, a to na základě metod elektronického zpracování dat;
 - h) usnadnění správní pomoci a spolupráce mezi příslušnými orgány a mezi příslušnými orgány a Komisí při výměně informací a údajů;
 - i) podpora komunikace mezi příslušnými orgány a hospodářskými subjekty a obchodníky pro účely provádění tohoto nařízení, ve vhodných případech i prostřednictvím využití digitálních nástrojů pro řízení správy dodavatelského řetězce.
3. Komise prováděcími akty stanoví pravidla fungování informačního systému podle tohoto článku, včetně pravidel pro ochranu osobních údajů a výměnu údajů s jinými systémy informačních technologií. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 2.

4. Komise poskytne přístup k tomuto informačnímu systému celním orgánům, příslušným orgánům, hospodářským subjektům a obchodníkům a jejich případným zplnomocněným zástupcům v souladu s jejich příslušnými povinnostmi podle tohoto nařízení.

5. V souladu s politikou Unie pro otevřená data poskytne Komise širší veřejnosti přístup k úplným anonymizovaným datovým souborům informačního systému v otevřeném formátu, který může být strojově čitelný a zajišťuje interoperabilitu, opakované použití a dostupnost.

KAPITOLA 8

PŘEZKUM

Článek 34

Přezkum

1. Nejpozději 30. června 2024 předloží Komise posouzení dopadů, k němuž případně připojí legislativní návrh na rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení na jiné zalesněné plochy. Toto posouzení zahrne mimo jiné rozhodný den stanovený v článku 2 s cílem minimalizovat příspěvek Unie k přeměně a znehodnocování přírodních ekosystémů. Přezkum zahrne posouzení vlivu relevantních komodit na odlesňování a znehodnocování lesů.

2. Nejpozději 30. června 2025 předloží Komise posouzení dopadů, k němuž případně připojí legislativní návrh na rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení na jiné přírodní ekosystémy, včetně jiných ploch s vysokými zásobami uhlíku a s vysokou hodnotou z hlediska biologické rozmanitosti, jako jsou travinné porosty, rašeliniště a mokřady. Posouzení zahrnuje potenciální rozšíření ekosystémů, mimo jiné na základě rozhodného dne stanoveného v článku 2 s cílem minimalizovat příspěvek Unie k přeměně a znehodnocování přírodních ekosystémů. Tento přezkum se bude zabývat rovněž potřebou a proveditelností rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení na další komodity, včetně kukuřice. Přezkum zahrne posouzení vlivu relevantních komodit na odlesňování a znehodnocování lesů, jak vyplývá z vědeckých důkazů, a zohledňuje změny ve spotřebě.

3. Posouzení dopadů uvedené v odstavci 2 zahrnuje rovněž zhodnocení toho, zda je vhodné změnit nebo rozšířit seznam relevantních produktů uvedený v příloze I s cílem zajistit, aby byly na tento seznam zařazeny nejrelevantnější produkty, které obsahují relevantní komodity, byly jimi krmeny nebo byly vyrobeny za jejich použití. V rámci tohoto posouzení bude zvláštní pozornost věnována možnému zahrnutí biopaliv (kód HS 382600) do přílohy I.

4. Posouzení dopadů uvedené v odstavci 2 rovněž zhodnotí úlohu finančních institucí při zamezování finančním tokům, které přímo či nepřímo přispívají k odlesňování a znehodnocování lesů, a posoudí, zda je zapotřebí, aby v tomto ohledu byly pro finanční instituce stanoveny v právních aktech Unie případné zvláštní povinnosti, přičemž se zohlední veškeré relevantní stávající horizontální a odvětvové právní předpisy.

5. Komise může přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 za účelem změny přílohy I, pokud jde o odpovídající kódy KN relevantních produktů, které obsahují relevantní komodity, byly jimi krmeny nebo byly vyrobeny za jejich použití.

6. Nejpozději 30. června 2028 a nejméně každých pět let poté provede Komise obecný přezkum nařízení a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, případně společně s legislativním

návrhem. První ze zpráv obsahuje na základě konkrétních studií zejména hodnocení:

- a) potřeby a proveditelnosti dodatečných nástrojů pro usnadnění obchodu – a to zejména pro nejméně rozvinuté země, na něž má toto nařízení velký dopad, a pro země nebo jejich části zařazené do kategorií „standardní riziko“ nebo „vysoké riziko“ – na podporu dosažení cílů tohoto nařízení;
- b) dopadu tohoto nařízení na zemědělce, zejména drobné zemědělce, původní obyvatele a místní komunity a možné potřeby dodatečné podpory pro účely přechodu k udržitelným dodavatelským řetězcům a pro drobné zemědělce s cílem umožnit jim plnění požadavků tohoto nařízení;
- c) dalšího rozšíření definice „znehodnocování lesů“ na základě hloubkové analýzy a s přihlédnutím k pokroku dosaženému na mezinárodních jednáních o této záležitosti;
- d) prahové hodnoty pro povinné používání polygonů podle čl. 2 bodu 28 s přihlédnutím k jeho dopadu na řešení problematiky odlesňování a znehodnocování lesů;
- e) změn ve struktuře obchodu s relevantními komoditami a relevantními produkty zahrnutými do oblasti působnosti tohoto nařízení, pokud by mohly naznačovat praktiky obcházení;
- f) posouzení toho, zda provedené kontroly účinně zajišťují, aby relevantní komodity a relevantní produkty dodávané na trh nebo vyvážené byly v souladu s článkem 3.

KAPITOLA 9

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 35

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 34 odst. 5 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 29. června 2023. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 34 odst. 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 34 odst. 5 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 36

Postup projednávání ve výborech

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁷⁾.
2. Odkazuje-li se na tento odstavce, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011 s přihlédnutím k článku 11 uvedeného nařízení.

Článek 37

Zrušení

1. Nařízení (EU) č. 995/2010 se zrušuje s účinkem ode dne 30. prosince 2024.
2. Nařízení (EU) č. 995/2010 se nadále do dne 31. prosince 2027 použije na dřevo a dřevařské výrobky vymezené v čl. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 995/2010, které byly vyprodukovány přede dnem 29. června 2023 a uvedeny na trh Unie ode dne 30. prosince 2024.
3. Odchylně od čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení musí dřevo a dřevařské výrobky vymezené v čl. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 995/2010, které byly vyprodukovány přede dnem 29. června 2023 a uvedeny na trh Unie ode dne 31. prosince 2027, být v souladu s článkem 3 tohoto nařízení.

Článek 38

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. S výhradou odstavce 3 tohoto článku se články 3 až 13, články 16 až 24 a články 26, 31 a 32 použijí ode dne 30. prosince 2024.
3. Ve vztahu k produktům jiným než těm, které jsou zahrnuty v příloze nařízení (EU) č. 995/2010, se pro hospodářské subjekty, které byly k 31. prosinci 2020 usazeny jako mikropodniky podle čl. 3 odst. 1 nebo jako malé podniky podle čl. 3 odst. 2 směrnice 2013/34/EU, články uvedené v odstavci 2 tohoto článku použijí ode dne 30. června 2025.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 31. května 2023.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu
předseda
P. KULLGREN

- ⁽¹⁾ Úř. věst. C 275, 18.7.2022, s. 88.
- ⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 19. dubna 2023 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. května 2023.
- ⁽³⁾ Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.
- ⁽⁴⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/591 ze dne 6. dubna 2022 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2030 (Úř. věst. L 114, 12.4.2022, s. 22).
- ⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 (evropský právní rámec pro klima) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 93/626/EHS ze dne 25. října 1993 o uzavření Úmluvy o biologické rozmanitosti (Úř. věst. L 309, 13.12.1993, s. 1).
- ⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010 ze dne 20. října 2010, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky (Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 23).
- ⁽⁸⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2173/2005 ze dne 20. prosince 2005 o zavedení režimu licencí FLEGT pro dovoz dřeva do Evropského společenství (Úř. věst. L 347, 30.12.2005, s. 1).
- ⁽⁹⁾ Pendrill F., Persson U. M., Kastner, T. 2020. Deforestation risk embodied in production and consumption of agricultural and forestry commodities 2005-2017 (Version 1.0). Zenodo.
- ⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).
- ⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1024 ze dne 20. června 2019 o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 172, 26.6.2019, s. 56).
- ⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 1).
- ⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).
- ⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240 ze dne 10. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro technickou podporu (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 1).
- ⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.
- ⁽¹⁶⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 607/2012 ze dne 6. července 2012 o prováděcích pravidlech pro systém náležité péče a pro četnost a povahu kontrol kontrolních organizací podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky (Úř. věst. L 177, 7.7.2012, s. 16).
- ⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).
- ⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).
- ⁽¹⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).
- ⁽²⁰⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).
- ⁽²¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

(²²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

(²³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí (Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28).

(²⁴) Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

(²⁵) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2399 ze dne 23. listopadu 2022, kterým se zřizuje jednotný portál Evropské unie pro oblast celnictví a mění nařízení (EU) č. 952/2013 (Úř. věst. L 317, 9.12.2022, s. 1).

(²⁶) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (Úř. věst. L 305, 26.11.2019, s. 17).

(²⁷) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘÍLOHA I

Relevantní komodity a relevantní produkty podle článku 1

Následující tabulka obsahuje zboží zařazené do kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení (EHS) č. 2658/87, které je uvedeno v článku 1 tohoto nařízení.

S výjimkou vedlejších produktů výroby, které zahrnují materiál jiný než odpad ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES, se toto nařízení se nevztahuje na zboží, které je vyrobeno výhradně z materiálu, který dokončil svůj životní cyklus a který by byl jinak zlikvidován jako odpad ve smyslu čl. 3 bodu 1 uvedené směrnice.

Relevantní komodita	Relevantní produkty
Skot	0102 21 , 0102 29 Živý skot ex 0201 Maso ze skotu, čerstvé nebo chlazené ex 0202 Maso ze skotu, zmrazené ex 0206 10 Jedlé droby ze skotu, čerstvé nebo chlazené ex 0206 22 Jedlá játra ze skotu, zmrazená ex 0206 29 Jedlé droby ze skotu (kromě jazyků a jater), zmrazené ex 1602 50 Jiné přípravky a konzervy z masa, drobů nebo krve ze skotu ex 4101 Surové kůže a kožky ze skotu (čerstvé nebo solené, sušené, vápněné, piklované nebo jinak konzervované, avšak nevyčiněné, nezpracované na pergamen ani jinak neupravené), též odchlupené nebo štípané ex 4104 Kůže a kožky vyčiněné nebo zpracované na crust ze skotu, odchlupené, též štípané, avšak dále neupravené ex 4107 Usně ze skotu dále upravené po vyčinění nebo zpracování na crust, včetně kůží zpracovaných na pergamen, odchlupené, též štípané, jiné než usně čísla 4114
Kakao	1801 Kakaové boby, též ve zlomcích, surové nebo pražené 1802 Kakaové skořápky, slupky a ostatní kakaové odpady 1803 Kakaová hmota, též odtučněná 1804 Kakaové máslo, kakaový tuk a kakaový olej 1805 Kakaový prášek neobsahující přidaný cukr ani jiná sladidla 1806 Čokoláda a ostatní potravinové přípravky obsahující kakao

Káva	0901 Káva, též pražená nebo bez kofeinu; kávové slupky a pulpy; kávové náhražky s jakýmkoliv obsahem kávy
Palma olejná	1207 10 Palmové ořechy a jádra 1511 Palmový olej a jeho frakce, též rafinovaný, ale chemicky neupravený 1513 21 Surový olej z palmových jader nebo babassuový olej a jejich frakce, též rafinované, ale chemicky neupravené 1513 29 Olej z palmových jader nebo babassuový olej a jejich frakce, též rafinované, ale chemicky neupravené (jiné než surové) 2306 60 Pokrutiny a jiné pevné zbytky z palmových ořechů nebo jader, též rozdrcené nebo ve tvaru pelet, po extrakci olejů z palmových ořechů nebo jader ex 2905 45 Glycerol, o čistotě 95 % nebo vyšší (počítáno na hmotnost sušiny) 2915 70 Kyselina palmitová, kyselina stearová, jejich soli a estery 2915 90 Nasycené acyklické monokarboxylové kyseliny a jejich anhydridy, halogenidy, peroxidy a peroxykyseliny; jejich halogen-, sulfo-, nitro- nebo nitrosoderiváty (s výjimkou kyseliny mravenčí, kyseliny octové, kyselin mono-, di- nebo trichloroctových, propionové kyseliny, kyseliny butanové, kyseliny pentanové, kyseliny palmitové, kyseliny stearové, jejich solí a esterů a acetanhydridu) 3823 11 Technická kyselina stearová 3823 12 Technická kyselina olejová 3823 19 Technické monokarboxylové mastné kyseliny; kyselé oleje z rafinace (s výjimkou kyseliny stearové, kyseliny olejové a mastných kyselin z tallového oleje) 3823 70 Technické mastné alkoholy
Kaučuk	4001 Přírodní kaučuk, balata, gutaperča, guajal, číkl a podobné přírodní gummy; v primárních formách nebo v deskách, listech nebo pásech ex 4005 Směsný kaučuk, nevulkanizovaný, v primárních formách nebo v deskách, listech nebo pásech ex 4006 Ostatní formy (například tyče, trubky a profily) a výrobky (například kotouče a kroužky) z nevulkanizovaného kaučuku ex 4007 Nitě a šňůry, z vulkanizovaného kaučuku ex 4008 Desky, listy, pásy, tyče a profily, z vulkanizovaného kaučuku, jiného než tvrdého kaučuku ex 4010 Dopravníkové nebo převodové pásy nebo řemeny z vulkanizovaného kaučuku ex 4011 Nové pneumatiky z kaučuku ex 4012 Protektorované nebo použité pneumatiky z kaučuku; komorové (plné) obruče nebo nízkotlaké pláště, běhouny pláštů pneumatik a ochranné vložky do ráfku pneumatiky z kaučuku ex 4013 Kaučukové duše ex 4015 Oděvní výrobky a oděvní doplňky (včetně prstových rukavic, palčáků a rukavic bez prstů), z vulkanizovaného kaučuku, jiného než tvrdého kaučuku, pro jakékoliv účely ex 4016 Ostatní výrobky z vulkanizovaného kaučuku, jiného než tvrdého kaučuku, jinde neuvedené v kapitole 40 ex 4017 Tvrdý kaučuk (například ebonit), ve všech formách, včetně odpadů a odřezků; výrobky z tvrdého kaučuku

Sója	<p>1201 Sójové boby, též drcené</p> <p>1208 10 Mouka a krupice ze sójových bobů</p> <p>1507 Sójový olej a jeho frakce, též rafinovaný, ale chemicky neupravený</p> <p>2304 Pokrutiny a jiné pevné zbytky, též rozdrcené nebo ve tvaru pelet, po extrakci sójového oleje</p>
Dřevo	<p>4401 Palivové dřevo v polenech, špalcích, větvích, otepích nebo v podobných tvarech; dřevěné štěpky nebo třísky; piliny a dřevěné zbytky a dřevěný odpad, též aglomerované do polen, briket, pelet nebo podobných tvarů</p> <p>4402 Dřevěné uhlí (včetně uhlí ze skořápek nebo z ořechů), též aglomerované</p> <p>4403 Surové dřevo, též odkorněné, zbavené dřevní běli nebo nahrubo opracované</p> <p>4404 Dřevo na obruče; štípané tyče; dřevěné kůly, kolíky a výtyčky, zašpicatělé, ale podélně nerozřezané; dřevěné tyče nahrubo opracované, avšak nesoustružené, neohýbané ani jinak neopracované, vhodné pro výrobu vycházkových holí, deštníků, násad nástrojů a podobných výrobků; dřevěné loubky, destičky, pásy a podobné výrobky</p> <p>4405 Dřevěná vlna; dřevitá moučka</p> <p>4406 Dřevěné železniční nebo tramvajové pražce (příčné pražce)</p> <p>4407 Dřevo rozřezané nebo štípané podélně, krájené nebo loupané, též hoblované, broušené nebo na koncích spojované, o tloušťce převyšující 6 mm</p> <p>4408 Listy na dýchání (včetně listů získaných krájením vrstveného dřeva na plátky), na překližky nebo na podobné vrstvené dřevo a ostatní dřevo, rozřezané podélně, krájené nebo loupané, též hoblované, broušené nebo sesazované nebo na koncích spojované, o tloušťce nepřesahující 6 mm</p> <p>4409 Dřevo (včetně nesestavených pruhů a vlysů pro parketové podlahy) souvisle profilované (s pery, drážkované, polodrážkové, zkosené, spojované do V, vroubkované, lištované, zaoblené nebo podobně profilované) podél jakékoliv z jeho hran, konců nebo ploch, též hoblované, broušené nebo na koncích spojované</p> <p>4410 Třískové desky, z orientovaných plochých třísek, tzv. „oriented strand board“ (OSB) a podobné desky (například třískové desky, tzv. „waferboard“) ze dřeva nebo z jiných dřevitých materiálů, též aglomerované s pryskyřicemi nebo jinými organickými pojivy</p> <p>4411 Dřevovláknité desky a podobné desky z jiných dřevitých materiálů, též pojené pryskyřicemi nebo jinými organickými látkami</p> <p>4412 Překližky, dýchované desky a podobné vrstvené dřevo</p> <p>4413 Zhutněné dřevo, ve tvaru špalků, desek, pruhů nebo profilů</p> <p>4414 Dřevěné rámy na obrazy, fotografie, zrcadla nebo podobné předměty</p> <p>4415 Bedny, krabice, laťové bedny, bubny a podobné dřevěné obaly; dřevěné kabelové bubny; jednoduché palety, skříňové palety a jiné nakládací plošiny ze dřeva; nástavce palet ze dřeva</p> <p>(vyjma materiálu používaného pro balení, použitého výhradně jako balicí materiál na podporu, ochranu nebo převoz jiného výrobku umístěného na trhu)</p> <p>4416 Sudy, džbery, kádě, nádrže, vědra a jiné bednářské výrobky a jejich části a součásti, ze dřeva, včetně dužin (dílů pláště) sudu</p> <p>4417 Dřevěné nástroje, dřívky, násady nástrojů, tělesa a násady pro košťata, kartáče a štětce; dřevěná kopyta a napínáky obuvi</p>

4418 Výrobky stavebního truhlářství a tesařství, včetně dřevěných voštinových desek, sestavených podlahových desek a šindelů („shingles“ a „shakes“) ze dřeva

4419 Stolní a kuchyňské nádobí a náčiní ze dřeva

4420 Marketerované a intarzované dřevo; skříňky a pouzdra na klenoty nebo přístroje a podobné výrobky, ze dřeva; sošky a jiné ozdobné předměty, ze dřeva; dřevěný nábytek, který nepatří do kapitoly 94

4421 Ostatní výrobky ze dřeva

Buničina a papír uvedené v kapitolách 47 a 48 kombinované nomenklatury, s výjimkou výrobků na bázi bambusu a sběrových výrobků (odpad a výmět)

ex 49 Tištěné knihy, noviny, obrazy a jiné výrobky polygrafického průmyslu; rukopisy, strojopisy a plány; z papíru

ex 9401 Sedadla (jiná než sedadla čísla 9402), též proměnitelná v lůžka, jejich části a součásti, ze dřeva

9403 30 , 9403 40 , 9403 50 , 9403 60 a 9403 91 Dřevěný nábytek a jeho části a součásti

9406 10 Montované stavby ze dřeva

PŘÍLOHA II

Prohlášení o náležitě péči

Informace, které mají být uvedeny v prohlášení o náležitě péči v souladu s čl. 4 odst. 2:

1. Název a adresa hospodářského subjektu a v případě relevantních komodit a relevantních produktů vstupujících na trh nebo jej opouštějících registrační a identifikační číslo hospodářského subjektu (číslo EORI) v souladu s článkem 9 nařízení (EU) č. 952/2013.
2. Kód harmonizovaného systému, volný popis, včetně obchodního názvu a v příslušných případech i úplného vědeckého názvu, a množství relevantního produktu, který hospodářský subjekt hodlá uvést na trh nebo vyvézt. U relevantních produktů vstupujících na trh nebo jej opouštějících se množství vyjadřuje v kilogramech čisté hmotnosti a v příslušných případech rovněž v doplňkové jednotce stanovené v příloze I nařízení (EHS) č. 2658/87 ve vztahu k uvedenému kódu harmonizovaného systému, ve všech ostatních případech se množství vyjadřuje v čisté hmotnosti nebo v příslušných případech v objemu či v počtu jednotek. Doplňková jednotka se použije, je-li jednotně definována pro všechny možné podpoložky v rámci kódu harmonizovaného systému uvedeného v prohlášení o náležitě péči.
3. Země produkce a geolokalizace všech pozemků, na nichž byly relevantní komodity vyprodukovány. U relevantních produktů, jež obsahují skot nebo byly vyrobeny za použití skotu, a u takových relevantních produktů, které byly krmeny relevantními produkty, se geolokalizace vztahuje ke všem zařízením, kde byl skot chován. Pokud relevantní produkt obsahuje komodity vyprodukované na různých pozemcích nebo z nich byl vyroben, uvede se v souladu s čl. 9 odst. 1 písm. d) geolokalizace všech pozemků.
4. V případě hospodářských subjektů odkazujících na stávající prohlášení o náležitě péči podle čl. 4 odst. 8 a 9 referenční číslo tohoto prohlášení o náležitě péči.
5. Text: „Předložením tohoto prohlášení o náležitě péči hospodářský subjekt potvrzuje, že byla vykonána náležitá péče v souladu s nařízením 2023/1115 a že nebylo zjištěno žádné riziko

nebo bylo zjištěno jen zanedbatelné riziko, že relevantní produkty nejsou v souladu s čl. 3 písm. a) nebo b) uvedeného nařízení.“

6. Podpis v následujícím formátu:

„Podepsáno za a jménem:

Datum:

Jméno a funkce: Podpis:“
